

Utorak, 6. decembar 2005.

Svedok Irinej Bučko

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9. 04 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro gospodine Bučko, mogu li da vas podsetim da ste na početku vašeg svedočenja dali svečanu izjavu i da je ona i dalje na snazi. Mislim da gospodin Domazet ima još nekoliko pitanja. Gospodine Domazet, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časni Sude. Dobro jutro časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici. Dobro jutro gospodine Bučko.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro jutro.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi se svakako sećate da ste pre dosta godina davali svoju prvu izjavu istražiteljima ovog Tribunala, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste, 1995. godine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se možemo složiti oko toga ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To što sam se zakleo, to je to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Dakle, mogu da razumem da kažete da je ta vaša izjava tačna i da ste govorili samo istinu.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Samo, samo istinu, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se možemo složiti da je tada, dakle 1995. godine, pre 10 godina vaše sećanje bilo i svežije i bolje nego možda danas?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Bolje je bilo onda kada sam bio mlađi. Sad sam stariji, pa je loše.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Poznato vam je svakako da je i vaša supruga davala takav iskaz i da je svedočila ovde pred ovim Tribunalom, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Morala je dati iskaz kad je sa mnom zajedno u kućanstvu i moja žena.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste veoma dugo godina u braku i ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I verujem da svakako vrlo dobro i znate i poznajete svoju suprugu, pa je moje pitanje: da li bi ona imala nekog razloga da ne govori istinu pred ovim Sudom?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ako smo 43 godine u braku, onda valjda imamo poverenja jedno u drugo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li mogu ovaj vaš odgovor da protumačim da smatrate da je... da nema nikakvih razloga da ona ne govori istinu pred ovim Sudom bilo o čemu kad se govori, a posebno o vama?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nema nikakvog razloga da nije istinu govorila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Vi ste i u vašoj izjavi govorili nešto o tome da kraj u kome ste živeli ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da je bio naseljen mešovito i da je polovina, možda čak i više, porodica bilo srpske nacionalnosti. Je li tako gospodine Bučko?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da, da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li, tada ste rekli, a pitam vas danas, da li ostajete pri tome da ste do tih događaja veoma dobro živeli sa svim svojim susedima?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E sad ću vam sve ispričati. Malo ću zamoliti časni Sud da malo ću produžiti da vam to preobjasnim, da bi duže ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas molim samo da ogovarate na moja pitanja ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Na vaša pitanja ovo što ste me pitali. Ništa drugo. Samo da vam dam odgovor za kako smo živili. Živili smo zajednički, kao braća. Zajednički. Nismo se rastajali. Da vam kažem. Ali ima koji su me ispratili i dočekali. Ima koji su ošli, pa nisu se vratili, a ima koji su ošli, pa vratili se, pa žive sa mnom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To je to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Rekli ste za... Hajde da se vratimo na ovaj period, dakle pred ove sukobe. Rekli ste da je tada većina tih suseda je počela da napušta Vukovar i rekli ste konkretno: "Znali smo da će se nešto dogoditi". Da li možete to da objasnite?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa to je prosto objasniti. Oni čim su čuli za ono u Borovu Selu, odmah im je bilo jasno da su nešto sumnjali u to i zato su to napravili. Nije ih niko isterao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste takođe, a sad ćete mi potvrditi ili ne, da su vam govorili da se osećaju i da se boje ostati u Vukovaru zajedno sa Hrvatima. To je baš iz vaše izjave, je l' su vam tako govorili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste. Jedan je govorio ovako, a drugi je govorio onako. Malo sam... Čekajte ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jedan sused mi je ovako govorio drugi ovako: "Poslao sam ženu i dvoje dece u Beograd", kaže "1.000 maraka imaju po osobi". E, to je rekao. E, sad ja ne znam šta je bilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Hvala. Juče je bilo jedno pitanje o barikadama i to smo završili. Ali me interesuje da li ste čuli u to vreme za eksplozije u Vukovaru, požare nekih kuća, dizanje u zrak nekih kioska? Da li je bilo toga? Da li ste to čuli od nekoga ili ne?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja nisam kontaktirao, nisam vidio, a je li pričalo se okolo svašta. A ja nisam ni bio ni vidio, niti znam koga su dizali i di su palili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Sećam se, vi ste juče rekli da ste se uglavnom kretali u tom krugu vaše porodice, ulice i ne mnogo dalje, osim kada ste suprugu vozili na posao i vraćali. Je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: I opet išao u posetu i kad sam god mogao, ja sam se tamo našao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste govorili o 25. osmom ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Danu ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Danu kada ste videli avione koji ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da, da, da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Bombarduju Vukovar, možete li se setiti da li ste čuli da je dan ranije bar jedan avion oboren iznad Vukovara?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Gospodine, ja znam da nije... Ja imam rođendan 24. osmog, pa sam zapamtio da smo bili u kući, pa smo izašli da gledamo avione.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Nisam baš razumeo odgovor na moje pitanje.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja ću vam ponoviti. Pitate me da li su avioni ispred 25. pre bombardirali. To vi računate na 24. A 24. meni rođendan, osmog, pa smo bili kod kuće, pa smo išli gledati avione kako lete, kad su proletili, znam i odakle su proletili. Letili su od Dunava na Bogdanovce, okrenuli si i šišali su po Vukovaru.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Govorite o tome, dakle da ste videli avione 24, ali su 25. bombardovali Vukovar. Je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Počelo je bombardiranje... 24. je prvi avion letio ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jedno je ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: 24. već počeli avioni... 25. su na Vukovar počeli bacati granate ili bombe, šta ja ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Sad me hvatate za jedan dan. Dobro je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ne, ne. Gospodine Bučko, ništa ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro, dobro. Ja odgovaram ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pokušavam ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja odgovaram ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja pokušavam ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da me prevarite ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja pokušavam ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da budemo precizni u tome. Dakle, vaš je odgovor da je 25. granatiran Vukovar iz aviona ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da su bombardovali 25, a ne 24. Je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste, tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali iz vašeg odgovora vidim da su 24. nadletali avioni.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nadletali su avioni stalno. Ja ne znam kad su. Ja nisam ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja nisam bio onaj što pušta avione, kad koji leti. Kad sam video, bežao sam k'o sam vrag. Čekao da me udari ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Ali, dakle, moje pitanje je ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste čuli ili ne da je 24, dakle dan pre ovoga o čemu pričate, oboren neki avion iznad Vukovara, da ili ne?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne, nisam čuo ni od koga. Od koga bih čuo kad sam kod kuće bio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako niste čuli tog dana, narednog dana, da li ste ikada kasnije čuli za to?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma to su priče. Koliko su srušeni, koliko nisu. To je bilo... Isto k'o što su vaši vikali svoje, ovi su možda vikali samo sa kraja svoje i tako to je do toga dolazilo. To ja ne znam ništa ko je šta radio dalje od mog Sajmišta.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, vaš odgovor je: "Ne". Niste ni kasnije čuli ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ništa ja nisam čuo. Što sam čuo, to je sve priča. To ja nisam vidio, pa ne mogu potvrditi nikako drukčije, samo ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Pomenuli ste da je 25. osmog vaša supruga pozvana vanredno u bolnicu i da, ako sam dobro razumeo, od tog dana ona više nije dolazila kući, već je ostajala i radila u bolnici. Jesam li vas dobro razumeo juče?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste, razumeli ste me dobro. Ona dobila poziv, došla Hitna pomoć po nju, kola njihova i dovezli je u bolnicu. I svakih 24 sata su je ostavljali raditi. Kad se moglo doći, javila dok je još bilo veze, ja sam išao po nju. Tako sam je i vraćao i tako smo to skroz radili dok nije se moglo... Kad sam pobjegao sa Sajmišta, onda sam ostao u bolnici. To je bilo u devetom mesecu, početkom desetog meseca. Tamo negde. Šta ja znam. Ne znam ja tačno. Kako bih znao. Nije to bilo jučer.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas i nisam to pitao. Odgovorili ste i više nego što sam vas pitao ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A da znate bolje. Da bolje razumete.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali ako vas dobro razumem, vi kažete da je i posle tog datuma vaša supruga, dakle, radila po 24 časa i kad je mogla, dolazila je kući?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Je, je... Nije nikako došla kući više da je ostala u kući. Kako je ošla, tako je do kraja ostala u bolnici. Koliko je imala slobodno, toliko je ostala i ja... Opet smo dalje išli dok smo mogli, a kad nismo mogli, onda je ostala sasvim u bolnici.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste da ste negde u julu mesecu, u sedmom mesecu, dakle, postali dobrovoljac, je li tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobrovoljac jesam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li objasniti kako ste to radili ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Fino. Pozvani smo u mesnu zajednicu, pošto je Mesna zajednica Stari Vukovar u Radićevoj ulici. Tamo znate da je to naša stanica, je l'. I pošto je došlo do tog puškaranja, onda su organizirali decu, žene, sve odvesti iz Vukovara. Odvezao ih moj sin sa "PIK" autobusom na Krk, ako vam trebam ja reći. Drugo, nama je naređeno da čuvamo ove kuće ovih koji beže. Da im zatvorimo kapije i da ćemo ostaviti straže da pazimo da se ne pljačkaju, jer to su naši susedi. I tako je i bilo. Eto, to je bio naš zadatak.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste, dakle, kao i drugi, čuvali ulice i kuće?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li nosili naoružanje?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Naše naoružanje je bilo samo domaće naoružanje što se nosi, građani što nose, lovačka puška i samo što je bio, od koga ne znam, bio "kalashnikov" tu. E od koga, ko... Dečki doneli... kad, ja ni ne znam kad. To su mlađi dečki bili sa mnom. Ja ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Zbog zapisnika, nije ušlo da je i jedan "kalashnikov" ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa dobro ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja zato molim da to ponovite, dakle, došao je jedan "kalashnikov" i vi ne znate odakle i on je bio u ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pazite, to je bila velika razlika, 10 godina razlika. Ja na onu izjavu koju sam dao onda i sada, pa ne mogu ja sve ni pamtiti. Šta je bilo, kako je bilo. Ja ono što tvrdim, ja sam se na to zakleo i ja to govorim. A možda sam to slagao, možda je to bila "pumparica" (Shotgun), ne znam šta je bilo od drugog oružja. Ja ne znam, ali većeg oružja nije bilo, ništa. Nije ni bilo prava automatska puška.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kažite mi, u tom periodu odlazili ste u bolnicu da obilazite vašu suprugu, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste u tom periodu ostali u bolnici kod nje?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sećate li se u kom je to periodu bilo i koliko dugo je to trajalo?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To je bilo ili na početku desetog mjeseca ili nedje polovinom... Ne mogu se sjetiti, ili za kraj devetog. Ne mogu vam se setiti to. Tamo sam bio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Šta se tamo desilo? Kako ste napustili bolnicu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E, sad ću vam reći tamo šta se desilo. Desilo se to što je bilo sve polupano: prozori, vrata, sve. I onda smo ja i Šime, njihov vozač, nije vozio auto, bilo razbijeno, i mi smo onda išli kupili daske i zakrpali ono da ne puše na ove ranjenike i di oni rade. Mećali neke deke i tako ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Bučko, moje pitanje je: posle tog boravka u bolnici, napustili ste bolnicu. Zbog čega i kada?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa niste me... Zbog čega i kada sam napustio bolnicu? Bolnicu sam napustio nakon tog rada kada sam se zadržao u bolnici dva, tri dana. Došla su tri, četiri čoveka i onda su nama kazali da moramo ići, koje su nas izabrali tamo. Ja sam bio, bio Šerebajz i bio Bilić... Ko je bio? Nemam pojma više ko je bio samnom... Stanko Sremac. Ko je bio? Ne mogu se setiti? Dobro. Oko pet nas je bilo uglavnom. Znam šta hoćete misliti... U dvorcu. E, do dvorca nas spremili i rekli su da moramo tu biti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I od tada do pada Vukovara ste bili u dvorcu Eltz?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to bilo vaše zaduženje i jedini položaj na koji ste poslani?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste. I mogli smo se samo šetati i ako smo išli negdje u posjetu, kao ja ženi, pokraj kuća i samo noću, bez ikakve pračke.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li tada, dakle, kada ste bili u dvorcu Eltz, pripadali vojnoj policiji?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma kakva vojna policija. Ovo sve nastalo, i ti Zengovci i ta vojna policija, sve od 1995. godine u Zagrebu kada smo davali te dokaze. Niko nas nije... Nismo imali nikakvo zvanje. Nismo bili ni časnici, ni nečasnici, ni vojska, kad nismo mi ništa imali na sebi. Nismo imali ni na kapi, ni na ramenici, niti kapetana, niti majora, niti generala, ni vojnika. Šta smo bili? Pa, ja ne znam što smo mi bili? Pa, neka mi neko dokaže da su Hrvati nosili "U" ili nešta drugo. Ja nisam nosio ništa. A ja... Mene tu napadate... Ja to nemam pojma.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Bučko ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pitam vas da li ste pripadali tu u dvorcu Eltze vojnoj policiji, jer je to izjavila ovde pred Sudom vaša supruga?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, ja ne znam kako su je zvali. Kad sam ja njoj rekao da se zove vojna policija ili kako ili je od nekog čula da smo u vojnoj policiji, onda sam bio u vojnoj policiji. Ja ne bežim od toga da nisam. Onda pišite vojna policija. Bio sam u vojnoj policiji. Eto.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja drukčije ne mogu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li je u tom dvorcu ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dok ste bili, ili nešto pre toga, bilo nekih većih incidenata, ubijanja, bilo vas koji ste tamo bili, bilo civila koji su eventualno bili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja ću vam sada reći istinu i neka ovaj Sud ako može naka me poslušaju. Tamo je bila najveća vrednost tih umetnina i nas petorice. Stanko Sremac bio Srbin, Bučko Irinej bio Rusin, Stanek bio Hrvat i ova dvojica ne znam šta su bili. E, to je naše bilo, bratstvo - jedinstvo i borba za Vukovar.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pitam vas... Evo konkretno ću vas pitati, možda znate, da li u nekom trenutku... Samo sačekaju zbog transkripta. Da li u nekom trenutku

dok ste vi bili u tom dvorcu ili pre toga da ste čuli da se desilo, da je jedan veći broj ljudi poginuo, recimo, 12?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Čak i više. Evo sad ste došli na pravo mesto gde treba. To nisam se nadao da ćete pitati. Sad ću vam reći. Malo duže će biti, ja se izvinjavam. Mi smo čuvali dvorac. Pod dvorcem bili veliki vinski podrumi od "PIK-a". Velike cisterne pune vina. Mali izlaz bio di su ljudi izlazili da dobiju zraka. Sveće su imali pokraj sebe, ležali su. Mi smo pazili na njih, radi mirisa, ako se sveće počnu gasiti, da će ih pogušiti. Drugo, oni su ležali ovako, jedan po jedan. Oni su bili pijani koji nisu pili vino. I šta se desi? Granatiranje ovo, čije je da je, ja ne znam, a to je narodne jugoslavenske vojske, velike granate. Na dvorac su pake osam "krmača". Jedna pala pred vrata, druga pokraj crkve. Jedna visila. To vam je ovako kao boca od plina. Takve su.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A kada je to bilo, gospodine, ovo o čemu pričate, koji je to mesec ili ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To je u desetom mesecu, kraj desetog meseca, moj gospodine. Udaranje. Udarali su dvorac jer su vikali, masa ustaša, masa Zengovaca, pobićemo njih i općinu. Javite se ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Odakle vikali? Iz aviona? Odakle, ne mogu da ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa vaš zvučnik vikao. Nemojte me terati... Juče sam vam izjavio. Stojim iza toga. Zvali ste nas na Drvenu pijacu da dignemo belu zastavu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E vama fala. I vama fala.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Govorite o oktobru mesecu. Da li znate nešto o osmom mesecu u dvorcu Eltz? Ili tada još niste bili tamo?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, nisam. Pa, je l' vam kažem kada samo ošo. Kada sam došao u bolnicu onda sam bio. Sad me vraćate, eto.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li znate gospodine Bučko šta je to "Osa 3"?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nemam pojma. Sad čujem od vas šta je osa. Osa je kod nas osa, ono k'o pčela. Samo veća. Eto.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kod nas... A ja vas pitam za "Osu 3"?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, ja mislim da vi znate šta je osa. To je jedna pčela, kao malo veća isto, samo što ona ne pravi med nego saće ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Znate li za neki punkt ZUG na Sajmištu? Sajmište vam je ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: ZUG, kakav je to ZUG?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Punkt. Punkt da li je postojao? Punkt na Sajmištu ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kod nas nije postojao punkt, rekao sam vam šta je potojalo, mesna zajednica. A koji su to punktovi, di su punktovi, ja nemam pojma.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako bih vam rekao škola "Stjepan Subanc" da li biste se mogli bliže setiti?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne mogu kad škola "Stjepan Subanc" ja autom izjazim na nju. Mogao bi se ubiti kad ne bih pustio se, kad bi preskočio gore na brdo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pa, upravo da li je tu postojao neki punkt?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma kakvi. Ništa nije postojalo tamo. Tu die sam ja bio: Dalmatinska, Slavonskih brigada, Istarska, ova, ne znam kako se već zovu, sad sam i zaboravio, to sve ulice su uske i rekao sam juče, mala kvadratura.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ja mogu da razumem da... Znači, ne znate da je takav punkt uopšte postojao?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Iako ste tu vrlo često prolazili i dobro vam je poznato to mesto. Je l' tako? Možemo da se oko toga bar složimo.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa kako kad nije pisalo na njemu da je punkt. Da je pisalo, ja bih video, pročitao bih pa bih vam do sada rekao. Ali ja nisam video, pa ne mogu reći. Ja govorim šta vidim i šta čujem i što znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste kada ste davali podatke o sebi, da ste služili vojni rok u JNA, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste. U Sloveniji, u Tolminu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I to u to vreme 18 meseci, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi se svakako sećate da ste tada kada ste bili na odsluženju vojnog roka ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Polagali i zakletvu.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jesam isto kao i ovde, samo na drugom mestu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je l' se sećate bar dela te zakletve u onom delu

...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne mogu se setiti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako bih vas podsetio ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne možete, jer ja neću ponavljati.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ipak ću pokušati. Ta zakletva predviđa zakletvu da ćete, dakle, oni koji polažu zakletvu, "braniti teritorijalni integritet zemlje. Jugoslavije"?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ali ne one kad sam ja meć'o zakletvu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li objaniti koje?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, one Jugoslavije, a sad je Hrvatska.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete sada, mislite na 1991. godinu, ovoj o kojoj govorimo i ovo konkretno vreme?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Hrvatska je mlađa država od Jugoslavije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tada, u ovom periodu, da li se sećate, ja ću vas, evo, podsetiti, da je postojala Jugoslavija i da je predsednik Predsedništva te Jugoslavije bio gospodin Stjepan Mesić.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste. Pa nista ga hteli primiti, pa nije nikad ni bio predsednik Jugoslavije. Sada je predsednik Hrvatske.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Ali je Jugoslavija tada postojala i bila je priznata zemlja, a Hrvatska još ne, ako se to možemo složiti?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To je bilo... Dokle nije, ja ne znam, Jugoslavija i onda ste se delili, pa niste se podelili. A ko je kriv, je ' Tuđman ili vaš gospodin tamo u Hagu. Ko je kriv da niste se podelili i da je do toga došlo, ja ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vratiću se na vaš dolazak u bolnicu 19. novembra.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Može.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste i u svojoj izjavi, a čini mi se, i juče ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da je 18. novembra pao Vukovar.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Na osnovu čega ste vi to znali, obzirom da ste se tog dana još uvek nalazili ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U dvorcu Eltze ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste. Moj Stanko Sremac 18. ujutru ošo, kaže: "Idem obići svoj stan". Ima kod nas tamo dole kod Dunava oni neboderi, vi zovete soliteri. Tamo je imao stan. Kaže: "Idem ja obići svoj stan". I ošo obići svoj stan i nije došao to večer. Znači, to je 18. na 19. Dio je bio, šta je radio, ja ne znam. I dođe ujutro,

pa valjda 6.00 bilo. Ne znam koliko bilo. Svanjivalo uglavnom. I kaže: "Šta vi tu čekate? Vojska je na Vuki. Vojnici JNA su na Vuki", i kaže, "sve naoružanje na Vuki. Pa, nemojte tu stajati. Možete ići samo prema bolnici da sebi nađete spas". A on nije došao, kaže: "Bule", on je mene zvao Bule, "hajde ako hoćeš i ti. Ja i Drago idemo na Dunav", kaže, "mađarski brod je tu, pa ćemo izići mađarskim brodom". Ja nisam otišao, nego ja, Stanek i Vašaš Danilo ošli u bolnicu. E, i tu smo ostali u bolnici. Eto, to je to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, po tome znate iz njegovih reči da je dan pre nego što ste otišli u bolnicu, dakle, 18. novembra pao Vukovara?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste. On je bio vani. Nisam bio ja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je možda on rekao ili neko drugi tada da su se 18. branioi Mitnice predali JNA?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Gospodine, nemojte me to pitati, molim vas. Pa, gospon Šljivančanin je bio 18. u bolnici, samo uveče kad je nestalo ljudi sa hola gore. Kad neki od majora koji je bio dole u bolnici gledao sa sestrom ranjenike i tako. Nemojte, to sam vam rekao. Nemojte me to pitati.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: 18. niste pominjali apsolutno kao datum ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, onda ste me sveli ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da su neki u bolnici bili ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: S pameti ...

prevodioci: Molimo govornike da ne govore u glas. Hvala

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da pokušamo da jedan za drugim govorimo i da sačekate da završim sa pitanjem, pa da onda date odgovor. Dakle, je l' se možemo složiti da 18. novembra, iz onoga šta ste vi 19. kad ste došli u bolnicu saznali, niko nije ušao u bolnicu ni od JNA, ni bilo ko od drugih vojnika?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ušli su u bolnicu 18. naveče, JNA vojska i časnici.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Juče ste rekli da je to bilo 19. uveče, da ste vi 19. ujutro došli i da nikoga nije bilo u bolnici.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, nisam ni mogao nikoga ni viditi kad sam se samo spustio dole di sam hodao. Koga sam mogao viditi u taj momenat? Sam sebe nisam video.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: 19. ujutru ste došli u bolnicu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pretpostavljam da ćemo se bar to složiti?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: O, to ćemo se sigurno složiti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U putu do bolnice niste ili jeste sreli bilo koje vojnike JNA?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Išao sam s njima ko one korde kad idu, horde, kako se kaže, širom su išli, samo su torbice nosili i pljačkali, eto. I to oni šajkaši i šubaraši i svakakvi. Da sam imao pračku mogao sam do njih pucati od... S njima sam išao zajedno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Došli ste u bolnicu i kažete "niste mogli ući na stražnji ulaz"?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Na glavni ulaz Hitna ulazi, nismo mogli, da, na stražnji, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Bio je zaključan.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Zaključan ili zategnut? Nisam mogao otvoriti vrata. Nisam razbio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Došli ste na glavni ulaz, pa ni tu niste mogli. Pa ni tu ne bi mogli da nije bilo razbijenog okna, pa ste tako ušli. Jesam li vas dobro razumeo juče?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste. To je velika dva krila, veliko staklo. I jedno je bilo razbijeno i tu smo se mi ugurali, tako da nismo se ni isekli i ušli smo unutra i stali iza vrata. Eto, odmah sa desne strane, nas trojica.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tada dok ste čekali da vidite suprugu, da li je bilo dosta ljudi u tom hodniku?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jao, nemojte pričati. Ranjenika leže po podu, na nosilima, civila. Nemojte molim vas. Koga nije bilo. To je neviđeni film. To je može čovjek zamisliti šta je bilo. Klanje ljudi, koliko ih je bilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kažete da je mnogo ljudi bilo. U vašoj izjavi, evo, ja bih vas podsetio, pomenuli neke sinove gospodina Kolaka, kako ste nazvali ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: I to je istina. To su moji susedi. Bilo ih je trojica braće, dvojica ubijena, otac star. Ne znam jesu li nađeni ili nisu. Druga ulica, Patkovićeve, od mene. Eto. To su ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Izvolite.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste rekli u vašoj izjavi da ste ih videli da su se preobukli u medicinsku odeću, da vas je to iznenadilo i začudilo ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jer su oni, kao što ste rekli, oni bili branioci Vukovara?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Juče ste objasnili na koji način je došlo do toga da vi dobijete beli mantil.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste da je to vaša supruga vama rekla ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I da je... Samo sačekajte, molim vas, kad završim ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da, da. Ja vam kažem da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Zbog transkripta, pa onda potvrdite. Dakle, da je na traženje vaše supruge, gospođa Kolesar prihvatila i dala vam beli mantil, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je to značilo da ste na neki način deo tog medicinskog osoblja ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nije značilo da je to dio medicinskog osoblja. Nisam imao onu karticu da sam "dr." ili "pr."

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je osoblje koje je inače radilo kao pomoćno osoblje u bolnici fizičke poslove ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Nosilo bele mantile ili recimo, plave mantile ili neku drugu uniformu ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nosili su ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pre toga?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja kako ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pre toga kada se uopšte radilo u bolnici?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja ne znam ovi kakve su nosili uniforme, ja sam vidio po belim mantilima kartice. A oni koji su radnici, ja s njima nisam imao veze. Ja dođem u bolnicu, ja nemam šta čekati. Pozdravim se sa ženom, oni svi beli oko mene, ja sam beo. Pobelim odmah kad uđem. Šta sam mogao tu drugo. Možete se vi smijati koliko hoćete.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Niko vam se ne smeje gospodine Bučko, daleko od toga. Ja vas lepo pitam. Dakle, kako je pomoćno osoblje bilo obučeno? Jesu li nosili plave radne mantile ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Sva ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Za razliku od medicinskog osoblja koje je nosilo bele mantile? Moje ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Slušajte ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pitanje je dosta jasno.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Slušajte, nemojte me... Vi znate vrlo dobro ko je doktor, ko je medicinska sestra, ko je radnik. Radnik, kako se zove, kako su obučeni, ja ne znam, kad ne mogu sestre moći pacijenta izvući i šofer pomogne za utovar ranjenika van ili unutra. Mora biti neko da pomogne. A kako je on obučen, nema veze, samo da li je čisto, higijenski čist, da je čist. Ne može onaj što čisti krug prljav da sad legne na onog bolesnika. Nemojte me to pitati molim vas fino.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Bučko, ja moram da vas pitam ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Izvolite ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ono šta vi znate. Ono šta ja znam, nije ovde bitno za Sud. Ja nisam svedok. Zbog Pretresnog veća, zbog svih nas, pitam vas o tim stvarima, ma koliko one bile vama jasne ili ne.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro. Izvolite.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pitanje je bilo, dakle, šta je značio taj beli mantil i zašto baš beli mantil koji ste dobili? Da li je to trebalo da znači da ćete ići u evakuaciju sa tim belim mantilom ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma jok, ma jok ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koji propada tom medicinskom osoblju ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma jok. Taj beli mantil sam nosio zato što sam ja bio prljav. Ja tri meseca kako sam otpočeo, od sedmog do desetog, nisam se ni kupao, ni presvlačio. Nisam imao šta da obučem. Di? Hodao sam da me neko vidi, gore, da ne vređam nikog, šta sam, kakav sam došao. Ona žena stala i gleda šta da radi sa mnom. Ni da povredim nju, ni ovu moju ženu i mene kad se poznajemo. Poznajem nju, poznajem njenog čoveka Kolju, bili smo takoreći kućni prijatelji i šta je uzela je šta je našla. Našla neki kratki mantil gde je stajao ovako, nije bio ni za... ko od dece neke.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad ste pomenuli tog prijatelja, kažete i kućnog prijatelja Kolju, to je gospodin Kolesar, suprug ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospođe Kolesar?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li se možemo složiti da je on bio pripadnik Zbora narodne garde?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja ne znam šta je on bio. On meni nije rekao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo jednu ispravku u transkriptu. Moje pitanje je bilo... A da, sad je ispravljeno, dakle suprug gospođe Kolesar stajalo je nešto drugo. Hvala. Rekli ste da, a i vaša supruga je to ponovila, da ste to veče proveli zajedno

u jednoj sobi, sobi u kojoj je inače ona provela, koja se nalazi pored hodnika gde je inače bilo puno ranjenih i bolesnih koji su ležali po tim hodnicima, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Čini mi se, da ste rekli da gotovo i niste spavali te noći ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa ko je spavao, molim vas ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I da ste bili u hodniku celo vreme. Ja vas molim. Molim vas da ne prekidate moje pitanje i da sačekate kraj. Da li se te noći nešto odigravalo ili je bar ta noć bila mirna?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A kakvi. Šta se odigravalo vani. Nas evo bilo je, ja, ona ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U samoj bolnici u hodniku? O tome govorim.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: U hodniku bili ranjenici. Ja i ona stajali. To je bila jedna mala sobica di su bacali oni one... Ona je tamo u onoj, kako se zove, sterilizaciji radila i neka sobica mala di su neke krpice, šta je stajalo ne znam, prljavo i tamo smo mi sedli i drhtali. Šta smo mogli raditi, čekali kraj. Čekali smo da dođu posmatrači, jer su rekli da će biti evakuacija. I ko je bio? Bio sam ja, bila moja žena, bila Magda i Ilonka, sestra.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pa to je i bilo moje pitanje. Ne vidim razloga gospodine Bučko da se vi ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro, dobro. Izvolite vi ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da se uzbuđujete.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Samo izvolite, i nemojte me da odem dalje nego šta pitate.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tog narednog jutra, 20. je li neko došao u tu vašu sobu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Došao. To je bilo ujutro, ja ne znam, je l' jutro, jer tamo više nisam znao od tog mraka, koliko sam se... jutro bilo. Došao neki čovek. Ja ga nisam vidio, vojnik, šta li. Sigurno vojnik, lupao u vrata: "Sestre, svi u gipsaonu". I one su se čudile, a ja sad sam ostao. Kaže: "Šta ćeš ti ostati tu. Mi ćemo tebe zaključati". I ja stojim. Rekoh: "Neću ja. Idem i ja". Kaže: "Di ćeš ti? Ostani ti ovde". "Neću", rekoh "idem i ja van da hodam malo". I tako je i bilo. Ja izašao van. Oni da li su zaključali sobu ili nisu, ja ne znam u tom momentu. Ja mislim da je bila zaključana, zato što kad sam ja došao po mantil, ona je bila zaključana. I ja onda tako to. I ona ošla u u gipsaonu. I tako bilo to. Eto, to što vi hoćete. A putem, kad sam ja išao nazad, vani kad sam izašao, onda sam vidio svašta.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ovo vas pitam. Dakle, supruga vaša... supruga vaša je otišla u gipsaonu. Vi ste izašli ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I kasnije ste obukli vašu bluzu, a vratili ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne, ne, ne. Ne, ne, ne, ne. To... Pitajte me šta god hoćete. Pitajte. Pitajte. Pitajte. 'Ajde.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste u nekom trenutku nekog zamolili da pozove vašu suprugu iz gipsaone ili ne?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jesam. Išao sam prema toj maloj sobici u onom mom mantiliću jadnom, prema sobici. I došao sam do sobice. Sobica zaključana. I ja se vraćam, nađem Staneka tu. Kažem Staneku: "Šta je to sada?" Vidim da ga teraju dva vojnika, guraju sve vani. "Šta je to?" A ono troje šuti. Dođem ja, ide sestra Šelebajka se zove. Šelebaj joj valjda prezime. Ime ne znam. Sa ženom radila. Ja kažem: "Di je Mara?" Kaže: "Ja ne znam". Ja joj kažem: "Idi traži ključ". Ona ošla i dala mi ključ.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pitam vas to zato što to juče niste govorili. Govorili ste o nečem drugom ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: 'Ajde, recite vi šta sam ja govorio. Pa ću vam potvrditi da ili ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste rekli da ste ne sa njom, nego da ste razgovarali sa nekim drugim ljudima ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jesam, ali posle kad sam išao sa kaputom van.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Znači, ipak ste videli suprugu. Izašla iz te prostorije ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dala vam je ključ. To juče... O tome juče niste ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro. Nije me niko ni pitao za ključ. Da ste me pitali, ja bih vam rekao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kažete da ste i tada i u tim razgovorima vi isticali da ste vi civil i tražili da budete evakuisani zajedno i očekivali ste da budete evakuisani ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma nije ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Zajedno s ovima ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma nije bilo tako ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste to govorili.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma nije bilo... To vi možete govoriti. To vi možete da pričate šta hoćete, ali nije to bilo tako. Mi smo uzeli mantile da ćemo tovariti ranjenike, znate. Nemojte to izbegavati, to smo zato uzeli da ćemo pomoći sestrama utovariti ranjenike. Šta sam ja tamo mogao raditi. Jest? Kad nije bilo šta.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Ne govorimo o tome. Šta je i ko je. Vi

...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro. Hajde ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Idete dalje. Vi ste to isticali ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste vi bili civil ili ste se smatrali pripadnikom Zbora narodne garde, vojne policije ili bilo koje formacije ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Bio sam tamo ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hrvatske tada?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Bio sam tamo civili i osećao se kao civil. Samo znao sam da su ljudi znali da ja nisam taj bolničar. Svi. Šta ću ja tamo. A... Da me dotera da sam tamo došao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja bih se za trenutak vratio na one sinove Kolaka koje ste vi pomenuli ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Iz one vaše izjave proizilazi da ste iznenađeni time bili i da vam je na neki način bilo krivo da su oni tako postupili. Je li sam dobro razumeo taj vaš deo izjave?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A možete li reći zbog čega? Jeste li smatrali da to nije način na koji treba postupati ili nešto drugo?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Način na koji su postupili to nije pravi način njihov. Ako su bili dotle heroji, onda ako su im dali te mantile. Ne, to nije... Svako je znao da nema karticu. Pa ćorav čovjek... Pa on visok čovjek, on dođe i kaže: "Ajmo dugačak mantil". Pa nije bio doktor. Isto tako se ukrao, neko od prijatelja mu davao da izađe da tovari ranjenike. Pa, pametan čovjek svaki zna da ne možem ja da dođem da nisam obilježen. To je moje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da je jasno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Fala i vama.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još samo nešto na kraju. Niste o tome govorili juče, a postoji u vašoj izjavi, pa bih vas podsetio. Da li ste videli u bolnici Marina Vidića zvanog Bili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jesam i njega i ovu, niste me pitali, ovu šefovicu... glavnu bolnice... O kako se zove? Vidi kako sam sad speten. U mater mu... Bosanku.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Znači, iz toga razumem da ste znali ko je i poznavali Marina Vidića Bilog.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, kako nisam ga poznao kada je šef, kako, općine bio u ono vreme. Kako predsednika općine da ne poznajem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A kad smo kod toga, znate li ko je pre njega bio predsednik općine?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Onaj iz Trpinja. Dokmanović.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li znate i zbog čega je Marin Vidić Bili bio u bolnici u to vreme?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa čujte, valjda on ima prava da se dogovara s njima kad je predsednik općine. A šta oni dogovaraju se, ja tamo ne ulazim. To nije moj posao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li ovde reći ono šta ste u svojoj izjavi rekli, kada ste videli njega i u kojoj prilici?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To je bilo... Čekajte, 18. uveče. Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li sigurni u to?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Siguran.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala vam. Hvala, gospodine Bučko. Hvala, ja nemam više pitanja za vas.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Hvala i vama što ste me ispitali. Jako mi je drago to.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala. I meni je drago da je vama drago.

SUDIJA PARKER: Svima nam je drago, ali bez obzira što je to tako, ja se bojim da i gospodin Borović ima nekoliko pitanja za vas.

SVEDOK BUČKO: Nek izvoli.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Dobar dan. Biće sigurno nekoliko. A da li će biti više od toga, procenićemo na kraju. Ja sam advokat Borivoje Borović, branilac Miroslava Radića, gospodine Bučko.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Evo, počecu od ovog poslednjeg pitanja. Kažete da ste videli 18. uveče Marina Vidića Bilija. Gde?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: U bolnici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Otkud vi 18. uveče kada ste tri puta rekli da ste došli 19. ujutro?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Koji? 18? Pa, onda 19. E ja sam se tu prešao, zato što je 20... Za jedan broj sam se prešao. Tu samo trebalo bi 18, a 20. to je bilo. Sve se to radilo 19. i 20. Tu ste me juče navukli i sad sam... Zato mi je to došlo u glavu. Tu sam ja tu kriv za taj broj. Samo taj broj fali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, pošto vas ja juče nisam navlačio ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa jeste ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Već kolega ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro. To je juče bilo, zato je to tako ostalo. To ja znam. Setio sam se ja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, kako vaš odgovor glasi: kada ste videli Marina Vidića, zvani Bili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: 19. uveče.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Šta je on radio u bolnici?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To ja ne znam. Što mene pitate šta je on radio. Pitajte njega. Ja nemam pojma. Ja nisam njegov kolega da ga zaustavim i da ga pitam šta on radi u bolnici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A gde ste ga videli u bolnici? U kom delu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, u hodniku. Izlazio je iz bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sam?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: On i Bosanka.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate gde su otišli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kako bih ja... Jesam li ja njih pitao?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. E sada ćemo da se vratimo na sami početak. Kada je tačno započela organizacija odbrane grada? Šta vi o tome znate i ko vas je prvi put obavestio da počinje organizacija odbrane grada?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Organizacija grada moje ulice počela u sedmom mjesecu. To smo u mesnu zajednicu pozvani, jer je bilo malo puc, puc, puc, pa tako je i bilo. I onda šta je bilo? Moralo se dogovoriti šta ćemo sada raditi. Kada su počeli bežati vaši, napuštali su Vukovar Srbi, onda smo morali čuvati kuće. Onda naše žene i decu popakovati u autobus, odvesti za Krk.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Fala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, vi koji niste bili Srbi ste organizovano ispratili žene i decu iz Vukovara?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne, ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nego?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne. Ja nisam ni bio prisutan kad su oni ispraćali. To je pravila mesna zajednica dole. To su oni organizovali. Ja tamo nisam bio. Ali nisam ni vozio njih.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Eto.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, organizaciju ispraćanja dece hrvatske nacionalnosti i drugih članova porodica ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne, ne, ne ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Organizovali su... Samo malo. Nemojte ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nemojte tako govoriti. Neću ni priznati odgovor onda.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa ja bih časni Sude zamolio da ipak malo vodi računa i da mi dopusti da do kraja pitanje. Hoćete se zaustaviti. Budite ljubazni.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Slušajte me molim vas ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ovako, moje pitanje glasi ...

SUDIJA PARKER: Deca koju je opština odvela autobusima gospodine Bučko, možete li da nam kažete koja su to deca bila?

SVEDOK BUČKO: To su deca građana Vukovara. Ljudi, nemojte mešati hrvatsku decu i srpsku decu. Pa, nije to niko delio. Ma budite svesni jednom. Nemojte se na to navlačiti. Mi smo do samog kraja ko braća i sestre živeli. 50 godina sam živio. 10 godine vani u progonstvu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dosta. Nemojte više molim vas, ja ne mogu više odgovarati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće pitanje... Tek smo počeli.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, ja ne mogu na ovaki način ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, sledeće pitanje: gde su ta deca organizovano odlazila od strane mesne zajednice autobusima?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, ja sam čuo da su ošli na Krk i ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: I bili neke vratili ako hoćete da znate.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A ko je došao, ja ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li sam ja dobro čuo da su i deca srpske nacionalnosti organizovano bila otišla na Krk ili samo hrvatska?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne srpske. Bilo organizovano za sve ko je hteo. Nije nikog se prisiljavalo. Dobrovoljno ko je hteo svoje dete da da. Koja je žena htela sest, išla je tamo. Nije bilo ni moje ni vaše ni ničije. I nemojte me više za to pitati, je l' vidite kako vi govorite i hoćete da vam odgovoram.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Nisam shvatio, da li su tamo odlazila deca hrvatske ili srpske nacionalnosti?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa je l' vam kažem da su mešana. Živio mešan narod, niko nije delio, to je moje dete. Kako je pisalo vašem detetu na čelu? Šta mu je pisalo?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A moje dete da ostavite na miru, znate.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa ne, je l' vašem, je l' mojem, šta je pisalo. Nemojte mi tako... Vi napadate sa svom silom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće pitanje. Da li je mesna zajednica imala plan koji je saopštila vama muškarcima sa Sajmišta? Plan za muškarce. Odrasle osobe.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma nikakav plan nije bio ljudi, šta je vama. Plan... To je bio jedan dogovor, pucalo se, padale granate... ovaj bombe, više, manje... to streljivo, nije bilo ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko je učestvovao u tom dogovoru?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ko je učestvovao? Bio Menge Zlatko, jedan, i njegov sin, dva, Kelava Mirko, tri. Sedili su tamo. Eto.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dakle, oni su bili organizatori tog sastanka i vodili su taj sastanak?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisu oni bili u orgranizaciji, nego su oni bili članovi kao u mesnoj zajednici mora biti neko član, neko koji vodi... šalje pozive kako nešto treba i tako. A šta su oni bili dalje, njihova funkcija, ja to ne znam. Oni bili moji susedi i oni su tamo bili, a šta su bili? Kad se glasa, kad se nešto, tamo su bili. Šta su oni bili ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pre nego što je došlo do ovog oružanog sukoba, po vašoj slobodnoj proceni koliko je na Sajmištu bilo hrvatskih, a koliko srpskih kuća?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Više srpskih kuća, a manje hrvatskih ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ali ne na Sajmištu celom, nego tu gde sam ja. Pa nemojte tako žuriti. Ne možem ja znati Sajmište. Ja ne znam tamo koliko je bilo ljudi. Bila Petrova Gora. I to pripada Sajmištu. Samo se zove Petrova Gora. I molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E, fala sad.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U tom delu gde ste bili vi koliko je bilo otprilike srpskih, a koliko hrvatskih kuća?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja to nemam pojma. Ja nisam popisivao ljude. Ja znam da je tu bio i sudija, i učiteljice i po općini što su radili. Sve bilo Srbi na položajima. Niko nije nikom rekao: "Ti si na položajima, ti nisi". To ja znam, jer ja sam tamo doselio se 1970. godine. Najmlađi član.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Rekli ste u izjavi koju ste dali istražiteljima ovde u Hagu, a to ste ponovili i juče, a i danas na pitanje kolege Domazeta, da su počeli da napuštaju srpske kuće i da ste vi ostali tu da im čuvate kuće da ih neko ne opljačka, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su svi napustili te ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne, ne ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kuće ili šta?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne, ne. Ja ću vam kazati. Jedni su napustili kuće, razumete i ošli i nisu se vratili. A ima koji su napustili i koji su se vratili. A ima koji su ostali, otpratili nas i dočekali nas kad smo se vratili i još su tu s nama zajedno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li su oni učestvovali u vašim jedinicama odbrane Vukovara ili nisu? Ti treći.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Koji? Treći što su ostali? Pa, evo ja ću vam kazati. Rajić Pere sinovi i jedan i drugi u Novom Sadu su. A oni su samnom živili, druga kuća.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je l' se oni nisu vratili posle rata u Vukovar?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisu se vratili, a otac i mati su tu. I nisu ni ošli nigdi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinite, nisam shvatio ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Hoću, ja ću vam kazati ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jesu li se vratili ili se nisu vratili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Sinovi nisu se vratili, a otac i mati su tu ostali, tu me ispratili i tu sam ih našao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li su se iseljavali Hrvati iz vaše ulice ili nisu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Šta ja znam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U tom periodu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ko je... pa, ja ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, znači vi ne znate.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja ne znam. Zašto bih ja znao ko se iseljava. Hrvatska kuća nije bila ni otvorena ni zatvorena. Svi su većinom Hrvati bili su prognani iz Vukovara. A ja vam mogu nabrajati koji su prognani iz te moje ulice i tu okolo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ali ja vas nisam pitao kasnije. U periodu ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: U periodu ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada vi živite... Samo malo... Kada živite na Sajmištu ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I kada Srbi napuštaju kuće ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje glasilo: da li tada i Hrvati napuštaju kuće ili ne?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Rekli ste da je počela organizovana odbrana. Od koga? U sedmom mesecu.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa ni od koga ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Od ovih granata.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa kako od koga?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa, u redu je. Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, dobro. Hajde. Samo navlačite. Ja znam vašu politiku i šta vi hoćete.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je bilo ko od jedinica u kojoj ste se vi nalazili nosio uniformu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma niko.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Bilo ko?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma niko.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kapu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ništa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ništa?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ništa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Obični civili.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste nam opisali kako je bio obučen Sremac?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Koji Sremac? Isto kao i ja i vi. Ovaj, ne kao vi, kao ja i ostali koji su građani tu. Eto, tu nema građana. Građani su svi ljudi, ali nema obučenih, to sam hteo reći. Izvinjavam se. Kako nema građana. Ali vi toliko tražite sitnice. Mogao je obući od medveda krzno da je imao, ali nije imao pokazivanje. Nemojte se smijati. Vi se smijete juče celi dan tu. I okrenuli ste se meni i ovako mi se smijete da ja skrenem. Ma nemojte me praviti budalom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja se stvarno izvinjavam. Ne želim, ali vi to sami radite od sebe ...

TUŽILAC MOORE: Prigovor. Ja shvatam da moj uvaženi kolega mora unakrsno da ispituje. Ja shvatam teškoće na koje nailazi, ali to nas sada dovodi u fazu kada je svedok zaista uzrujan. Možda to nije učinjeno namereno, ali to nam ni na koji način nije dobro sa stanovišta dobijanja dokaza. I pitam se da li bi moj uvaženi kolega bio ljubazan da se više ne smeje svedoku. Ja znam da je to ponekad teško, ali to je jedan element napoštovanja i onda dovodi do sličene reakcije. I to važi za obe strane.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Moore. Ja bih rekao svim predstavnicima Odbrane da je ovo trenutak u kom treba da budemo smireni i strpljivi ako želite da dobijete odgovore. Ja sam to video i kod gospodina Moorea i kod gospodina Domazeta koji su bili u stanju to da urade. Onda moramo tako da se ponašamo. Već sada malo napredujete gospodine Boroviću i ovo je trenutak kada stvarno moramo da budemo smireni i strpljivi kada se postavljaju pitanja da bismo dobili odgovore na pitanja. Znam da je ponekad teško za gospodina Bučka. Ponekad se od njega traži da iznosi detalje. Traži se da ponovo prolazi kroz proces u kom se od njega traži da odgovara na pitanja za koja on smatra da su beskorisna i moramo na to da gledamo na malo drugačiji način i da pokušamo da to shvatimo. Ja mislim da vi možete da se prilagodite tome i da dobijete ono šta je vama potrebno i da na kraju dođemo do kraja svedočenja. Da li mogu da se obratim svim zastupnicima, posebno zastupnicima Odbrane koji se bave unakrsnim ispitivanjima da zaista razmisle o pitanjima koja žele da postave, da razmisle da li su ta pitanja važna ili nisu, da li su se njma već ranije bavili, jer mislim da ima nepotrebnog ponavljanja i nepotrebnog insistiranja na detaljima koji dovode do odlaganja celog procesa i to nepotrebnog odlaganja nas nigde ne vodi. Hvala vam.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časní Sude. Neću polemísati s vama, ali Tužílaštvo je moralo da vodi računa koje svedoke dovodi na ovaj Sud. Čak su bili spremni da povuku ovog svedoka zbog načina njegovog ponašanja, tako da ja imam neku ljudsku reakciju ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, ne. Dozvolíte da to ispravím. Tužílaštvo ima obavezu da dovede svedoke bez obzira da li im se sviđaju ili ne, bez obzira da li će oni da doprinesu izvođenju njihovih dokaza ili izvođenju vaših dokaza. Oni moraju da dovedu te svedoke. Prema tome, Tužílaštvo nema tu slobodu da bira svedoke u našem sistemu. Morate to da shvatíte.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Časní Sude, hvala. Nastavljamó dalje. Kada ste odvedeni u dvorac grofa Eltza koga ste tamo zatekli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pogreška vašá. Vaše reči pogrešno govore. Nisam ja odveden, ja sam sam došao u bolnicu, ali kod grofa Eltza isto sam. Nemojte više to odveden... Kako vi meni postavljate pitanja, ja vas uopšte ne mogu razumjeti. Vi znate moj jezik, ali vi njega okrećete. A ja ću onda na hrvatski okrećat, pa ću vas pitati. Eto, ja ne mogu na ove reči odgovorati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Iz izjave vaše supruge i ono šta ste vi istražíteljima rekli, došli su po vas i odveli su vas. To su reči vaše ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To iz bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa, iz bolnice ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa dobro. Pa, iz bolnice da. A ne... Ja sam mislio da vi kažete iz dvorca. Zato što koristíte reči. Nemojte mahati glavom. Staníte prema meni, budíte čovek i nemojte se smijati i govorićemo oči u oči. Vi ste pametniji kad ste tu. A ja nisam tamo di... a ja sam ovde.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako glasi vaše pitanje... vaš odgovor na moje pitanje kada ste odvedeni u dvorac grofa Eltza, koga ste tamo zatekli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Koga sam... Pa, dvorac Eltz prazan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je bio zaključan?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nije. Bio razbijen već.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je l' bilo nešto u dvorcu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, bilo. Bilo neke umetnine. Tamo bilo nekih slika. Bila neka šokica i šokaca i šta... Naše umetnine koje su bile. Ja ne znam koje su bile vrednosti i kolika količina. Ja u dvorac ušao, pogledao kao kad sam nekad išao u muzej. To je bio muzej i tako je bilo. To je moj odgovor.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kažete bilo je razbijeno. Šta je bilo razbijeno?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Okolo granatiranje brate mili. Nemojte me navlačiti na takve... Pa znate da je bio rat valjda. Kakav je mogo biti? Sigurno su penzlom po njemu išli.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li je u dvorcu bilo razbijeno ili oko dvorca?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa dvorac je primio, jesam vam reko, koliko "krmača". Pa, kakav je bio posle kada smo u njemu bili, a toliko "krmača" primio. I pre i posle po njemu se udaralo. Udarala se stalno da je tamo vojska ustaška i Zengovci. Tukli ste kao po bundevama.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nisam dobio odgovor ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne možete nikad od mene ni dobiti ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Na moje pitanje ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kad vi nećete priznati to. I ja ne mogu... Ja mogu do ujutro to tako i Sud zamarati. Ja više neću na vaše reči odgovarati. To me ne može niko prisiliti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, šta ste zatekli od umjetničkog blaga u dvorcu Eltz ili ga nije bilo?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma kojeg blaga sam ja gledao čovječe božiji. Je l' smo mi valjda sortirali blago? Nemojte... Šta je bilo u sanducima... Šta ja tamo... slike, kipiće... Znate šta je u muzeju. Nemojte takve reči mene pitati. Šta je bilo? Ja brojao? Ja sam bio de... kako se zove taj stručnjak muzejski valjda. Nemojte molim vas. Molim vas, znate sve samo se pravite ovako ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To meni ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitanje. Gde se nalazilo to umetničko blago u dvorcu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa valjda u zgradi. Nije na travnjaku. Nemojte me takve stvari pitati. Molim Sude da takve se stvari ne iznose.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U kom delu zgrade ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, da li je ovo područje ispitivanja zaista relevantno za ovaj Predmet? Svedok kaže da je to bio muzej. Od njega je traženo da tu stražari.

ADVOKAT BOROVIĆ: Da, časni Sude, ali imamo dokaze da je u tom trenutku već vojni objekat ...

SVEDOK BUČKO: Nemojte ...

ADVOKAT BULATOVIĆ: Zato su moja pitanja u tom pravcu da proverimo, dakle ono što Odbrana ima u svojim dokazima i da čujem od svedoka šta je tu radio. Da li je bio vojnik ili je čuvar umetničkog blaga. Ja mislim da je ovo vrlo bitno sa stanovišta Odbrane.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, pa zašto onda ne iznesete svedoku ono šta vi smatrate da je tamo bilo. Ono šta se razlikuje od te izjave da je to bio muzej. Mislim da nećete odmaći daleko ako pitate ovog svedoka za umetnička dela i vrednost kolekcije. Da li me shvatate?

ADVOKAT BOROVIĆ: Sve ja časni Sude shvatam, ali ja pitam postupno da bih Sudu pokazao da taj svedok nikakve umetničke vrednosti nije čuvao, već imao svoj vojni položaj, a da ne bih sugestivno se odnosio svojim pitanjima prema svedoku i odgovorima, onda idem postupno. Ja ne znam, ja mogu da prekratim. Ali mislim da vi to ne biste dozvolili da moja pitanja budu sugestivna. Ali u redu. Hvala.

SVEDOK BUČKO: Molim časni Sud ako mi dozvoli da samo nešto kažem.

SUDIJA PARKER: Svakako. Izvolite.

SVEDOK BUČKO: Ovo što on priča, a sada kada mu kažem on će opet poricati. Mi smo čuvali muzej. Muzej nije bio tolike vrednosti koliko je ljudi bilo u podrumima. Ispod muzeja. Ja, ja, ja, ja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste napustili dvorac grofa Eltza šta bi sa tim ljudima?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nemojte, nemojte. Nismo mi još napustili. Vi ste već bacili da smo napustili. Nismo još napustili gospodine. Bombardiranje... "Krmače" nisu padale samo kad smo mi bili, nego kad smo došli ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja bih vas zamolio ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma nemojte, vi nećete ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da konačno počnete da slušate ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da slušate moje... Ne možemo dalje pričati. Gotovi smo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I odgovarate na moja pitanja ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Gotovo je, ne možemo... Ostala mater ranjena, dvoje dece ranjeno i baka ubijena. A mrtvih koliko smo izvukli iz podruma ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste mi odgovorili na moje pitanje?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa ne možem odgovoriti i neću više odgovarati. Eto. Ljutili se... Neću. I ne možete me prisiliti. Neću. Ja više gospodo... Sude neću odgovarati njemu. Napada.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bučko, mislim da je problem u tome što vi na mnoge stvari gledate na pogrešan način. Gospodin Borović pokušava da od vas sazna neke stvari koje samo vi znate. A vi vrlo brzo gubite strpljenje s njim. Ja shvatam da je ovaj čitav proces za vas vrlo težak. Ali kao što sam vam već ranije rekao, pomoći ćete nama, sudijama mnogo ako pokušate da slušate ono šta vas pita gospodin Borović i pokušate da odgovorite tamo gde možete da date odgovor. Možda nećete biti u mogućnosti da mu kažete bilo šta o umetničkim delima i vrednostima, blagu u muzeju. I rekli ste nam da je u tom području bilo granatiranja i rekli ste nam da su ljudi koji su bili u podrumima ili podrumu, bili ranjeni. Ali gospodin Borović vas sada pita kada ste napustili tu palatu da li se bilo šta desilo sa tim dvorcem? Da li se sećate bilo čega konkretnog kada ste vi napustili to mesto?

SVEDOK BUČKO: Dok ja nisam još napustio to mesto, ono je bio pokolj dole u podrumu. Ovi bili mrtvi ne znam koliko. Ranjeni. Djeca... Dvoje djece od... Ne znam kako se zove mater, djeca ranjena, dve ćerke. Mater i baka ubijene, a ranjenika su izvezli posle toga još sam ja bio u dvorcu, ne znam ni koliko. Auto na prikolici ranjenike odvezao u bolnicu... Vidić, Vidić se prezivaju. E to je to. I gospodin ako je čuo to je njegovo ...

SUDIJA PARKER: Ja nisam čuo, pa sumnjam da je i gospodin Borović to čuo. Da li je to bilo od granatiranja ili je bio neki drugi uzrok povreda svih tih ljudi?

SVEDOK BUČKO: "Krmače" su padale po dvorcu i okolo.

SUDIJA PARKER: To je bilo pre nego što ste vi otišli iz dvorca, je l' tako?

SVEDOK BUČKO: Nego šta. On hoće mene samo gurnuti iz dvorca, pa samo na umjetninu ide.

SUDIJA PARKER: Kada ste vi napustili dvorac, kakva je bila situacija sa ljudima koji su bili u podrumu? Da li su oni i dalje bilo u podrumu?

SVEDOK BUČKO: Kada sam ja napustio dvorac ja ne znam šta je bilo s njima. Ja to ne mogu reći. Ja ne znam, kad sam napustio dvorac i kad je to prošlo, to što ja znam da ima živih svedoka koji imaju rane. Oni su živi u Vukovaru, žive i može gospodin ako mu to treba i interesuje ga i da se podseti i da im se poklon odnese i da zna da je od granata JNA. E to je to.

SUDIJA PARKER: Ljudi koji su se sklonili u podrum da li su ostali i u trenutku kada ste vi odlazili iz dvorca ili su oni već bili otišli?

SVEDOK BUČKO: Ja ne znam. Jer to je ekipa koja skuplja ranjenike i to su oni bili zaduženi. Ja nisam bio. Samo sam morao paziti na njih da slučajno... jer se to... Spuštate se u podrum da možete kod njih doći, je l' da čujete kako plače neko ili nešta se desi i da se javi da se ide po njih. Jer mora neko paziti na to. Eto, to smo mi pazili. Dvorac i to.

Ako je nešta neko zlo, moramo javiti nekome. Mora se negde otići da se javi. Ili u bolnicu il' negdje... Ne može se ljude same ostaviti u podrumu.

SUDIJA PARKER: Da li ste pre par trenutaka želeli da kažete da ste vi čuvali bolnicu ili da ste čuvali dvorac?

SVEDOK BUČKO: Mi smo čuvali dvorac i ovo dole u podrumu što je bilo jadne raje pobijene... i dodatne ožiljke.

SUDIJA PARKER: Kada ste vi lično otišli u bolnicu 19. novembra ujutro, da li je još uvek bilo ljudi u podrumu? Da li to znate?

SVEDOK BUČKO: Ne znam kad sam ja ošo. 19. sam ja došao ujutru u bolnicu. Ne znam.

SUDIJA PARKER: Pomenuli ste da ste bili tamo da čuvate dvorac. Da li je bilo i drugih koji su vam pomagali da čuvate dvorac?

SVEDOK BUČKO: Nas je bilo petorica.

SUDIJA PARKER: Da li je neko od njih bio pripadnik Zbora narodne garde?

SVEDOK BUČKO: Ne, ne. Obični smo bili civili ljudi. Sad imali smo lovačku pušku i neku isto kao "pumparica", što ja znam. To ja nisam vidio kad sam ja bio vojnik i bili na straži. Jedanput jedan na jednim vratima, a drugi na drugim i mi smo non-stop bili unutra. Non-stop. Išli smo samo vani kad je išao neko nekome u posetu. Kao ja u bolnicu. Ili je on išao Sanek u bolnicu. Ili ovaj Sremac svojoj kući i Drago i niko više.

SUDIJA PARKER: Da li je bilo pripadnika MUP-a tamo?

SVEDOK BUČKO: Ne.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, ja sam postavio par pitanja u tom području koja bi možda mogla da vam pomognu da vidite da li bi bilo potrebno da još nešto drugo pitate u vezi s tim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Časni Sude, hvala na pomoći. Ali pošto sam iz svih izjava i svedočenja saznao da mu je zadatak bio da čuva umetničko blago u dvorcu, moje pitanje je glasilo pre pet minuta, kada su pošli iz dvorca da li su poneli sa sobom to umetničko blago koje mu je povereno na čuvanje? Da ili ne? Šta je bilo sa tim blagom? Pitanje je vrlo jednostavno.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da odgovorim?

SUDIJA PARKER: Ako možete da. Gospodine Borović i ja bili bismo vam veoma zahvalni.

SVEDOK BUČKO: Blaga nismo ni poneli, niti vrednog blaga. Ja ne znam koje je blago tamo bilo koje vredi. Ja Picassoa nisam vidio. Ja sam se pitao kakva je to slika, da ga vidim. Picasso. Pa me žena posle rata pitala: "Di ti je Picasso kad kažeš da je velika umetnina tamo. Di je Picasso?" A ja ne znam di je umetnina bila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim. Je l' dobro.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To je već dobar odgovor. Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A šta ja znam šta je bilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće pitanje. Kada ste došli u dvorac rekli ste da nije niko bio u dvorcu, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne da nije bilo. Razbijeno. Otvorena vrata ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Rekli ste da nije bio niko.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Niko, niko.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kad je to bilo? Znači, koji je to mesec i koji datum kad ste vi ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To je... Da se setim... Od desetog meseca ili početkom desetog ili malo kasnije sam ošo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dakle, nije bilo nikoga. Razbijena vrata, prazan dvorac, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa niko nije čuvao dotle ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Zato što... Pobjegli od granatiranja ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pa kad dođoše ti ljudi posle toga za koje kažete da su bili u podrumu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa ja ne znam. Kad sam ja došao tamo brate ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nije bilo nikog, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne. Ali ko je pazio na njih ja ne znam. Bilo je tamo ljudi civila. Ja ne znam ko je bio tamo zadužen da ih pazi s nama. Samo su nam rekli da mi i jednim i drugim pomažemo. A ja ne znam ko je taj.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ali moramo da se koncentrišemo. Evo, ja ću se potruditi ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: 'Ajde.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pod sugestijom Suda ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: 'Ajde.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kažete, u desetom mesecu, krajem desetog meseca odlazite, nema niko u dvorcu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I sada nam pominjete, bili neki koje smo čuvali. Kada su došli i kada ste počeli njih da čuvate?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa ja ne znam kada su oni došli čoveče božiji. A kada da čuvam... Samo su rekli, mi nismo ...

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se. Ako se pogleda transkript, gledam red 16, stranu 37 i tu se kaže da kada ste došli u bolnicu da tamo nije bilo nikoga. Možda je to bilo pogrešno. Možda se nisu dobro razumeli. Možda jedan govori o bolnici, a drugi o dvorcu.

SVEDOK BUČKO: Ja sam to ...

ADVOKAT BOROVIĆ: Zahvaljujem... Samo malo. Zahvaljujem se tužiocu. Pitanje je bilo u dvorcu. Pogrešan je prevod. Hvala vam. U dvorcu. Ne u bolnici. Potpuno ste u pravu. Zato molim da se onda i popravi i ovo u zapisniku i u ovom redu da ne stoji "kada ste došli u bolnicu", već "u dvorac".

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Boroviću. Da, ja sam mislio da je to greška kada se pojavilo na ekranu. Gospodine Bučko. Možda biste meni mogli da pomognete kada je to u pitanju. Kada ste prvi put došli u dvorac da počnete da čuvate dvorac, da li je tamo već bilo ljudi koji su se sklonili u podrum dvorca ili su oni došli kasnije? Da li se sećate?

SVEDOK BUČKO: Ne sećam se nikako kada su došli. Samo smo čuli kad smo već došli da se deca tamo javljaju, da se deru. Kako da vam objasnim. Onda smo znali da nekog ima. I onda ja ne znam ko je prešao preko i kaže: "Ima tu ranjenika", kaže, "i muškarci i žene. Leže", kaže, "i tamo sede na klupama neki". Ko je bio odgovoran za to, ja ne znam. Onda kaže ovaj Stanek nama, kaže: "Hajde, pripazićemo i na ovo i na ovo, a ćemo to ...", on bio šef nama kao, u dogovoru, ne. I tako smo to radili. On je obilazio, on je više pazio. "Je l' treba, šta treba i tako". Ja nisam... Bio sam jedanput ili dva puta. Sveće smo menjali radi toga da se zna kad bi plin udario od vina.

SUDIJA PARKER: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Polazite iz dvorca tog 19. Ne nosite nikakve umetničke vrednosti. Da li vidite fizički vas petorica kada napuštate dvorac gde su ti ljudi o kojima vi pričate?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kako vidite li kad oni dole, a ja gore. To je ispod ceste. To vi ne možete da shvatite šta je. Evo, tamo di su glavne sudije, tamo se ulazi, a skroz ispod ceste do dvorca vodi na Dunav sve taj prolaz. To je pravio ko zna ko. To su njihovi tuneli, njihova vinarija ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Stajao "PIK" gore i tako vam je to bilo ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste se interesovali šta bi sa tim ljudima koje ste čuvali ili ste ih samo tek tako ostavili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, kako smo ih ostavili tako čoveče boziji. Šta bi s ljudima. Ko je ljude mogao... Pa Sremac kad mi došao, moj zapovednik i rekao da se izađe, onda se izašlo ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisam dotle izašao. Nemojte... Kako ja... On naredio. On bio vani. Ja nisam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ: Mislim da nije ušlo, časni Sude, u zapisnik da je Sremac zapovednik ...

SVEDOK BUČKO: Ali dobro, među nama.

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa bih molio da to uđe.

SVEDOK BUČKO: Dobro. Među nama ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hoćete molim vas ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro. Dobro. Možete vi... Samo okrećete.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, da uđe u zapisnik da je Sremac bio vaš zapovednik. Hvala. A da ne bi bilo da sam izmanipulisao svedoka, je li Sremac bio vaš zapovednik, pošto ste ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nije to zapovednik, nego jedna... On je bio školovan čovek, radio u tome... ko će pisati ili ko je pisao, dogovarao se. Hoću ja? On je bio Srbin, ali to nema nikakve veze kad smo bili zajedno i došao nam reći... On bi nas pobio da nije bio naš. Bio naš čovek koji je s nama živio. U socijalnom radio, mirovine delio po zakonu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To vas nisam pitao ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa ja vam govorim da znate o čemu se radi, a ne da ga gurate ...

prevodioci: Molimo vas da pravite pauze između pitanja i odgovora.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Bučko, je li vam Sremac bio komandant ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma kakav komandant. Pa, nemojte. Čovek, obični čovek. Ko ja i vi da se udružimo, ko će voditi posao. Eto. Kakav zapovednik. Nije bio kapetan, nije bio major. Nije bio ništa. Bio obični čovek. Kakav ne može zapovedati ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A kada su vas odveli u dvorac grofa Eltza, ko vam je predao oružje i gde?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma koje oružje?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To koje ste imali?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa to je doneo onaj što je s nama išao. On doneo. Ja nisam... Oni doneli. Kaže: "Imate na jednim vratima i na drugim". Lovačka puška i kako se zove, onaj, to što isto lovački meci idu. Ni ne znam to oružje. Nikad nisam video do tada. Nisam, kad ja nikada oružjem nisam baratao u vojsci.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dakle, ljudi koji su došli u bolnicu da vas odvedu u dvorac Eltzo sa sobom su nosili oružje, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, nisu oni nosili oružje čoveče božiji. Oni doneli odnekle oružje, pa doneli posle. Nemojte me navlačiti da su imali oružje u bolnici. To je greška kod vas. Vi navlačite, vi samo gurate oružje, a nećete da saslušate mene. Kako ljudi, kako može doći civil... Jesam vam rekao da sve dolazili civili. Kako civil nosi oružje u bolnicu? Pa ko bi to dozvolio da... civil sa oružjem?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ima... Hvala i vama.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće pitanje, pošto mi niste opet uporno odgovorili ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro, dobro ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada su vam doneli to oružje? Opišite Sudu kako je to izgledalo?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kad mi dao... Pa, to je bilo pre 15 godina moj prijatelju. Je l' ja znam ko je doneo i kad je doneo oružje. Pa, mi kad smo došli tamo... šta smo došli. Znali smo šta nas čeka, granatiranje. Nemojte mi soliti pamet. Nisam toliko lud. Ja se izvinjavam što tako kažem.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bučko, mislim da ne slušate pažljivo ono šta je rekao gospodin Bulatović ...

SVEDOK BUČKO: Ne mogu. Treba mi pauza. Ne mogu više da ga slušam.

SUDIJA PARKER: Pa to verovatno nije loša ideja za sve nas. Napravićemo pauzu. Vi se smirite, a kada se vratite, ako biste pokušali da slušate pitanja gospodina Bulatovića. Čini se da vi skaćete s njegovog pitanja na nešto sasvim drugo i zamišljate da vam on nešto iznosi šta on, u stvari, vrlo često ne čini. Dakle, kada se smirite, možda ćete biti u

mogućnosti da ga bolje čujete. Hvala vam što se trudite. Sada ćemo da napravimo pauzu i da nastavimo u 10.50.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE: Hvala. Časni Sude, imamo jednu stvar koju treba da rešimo, jer sam zamolio svedoka da ostane napolju, jer nešto moramo da razgovaramo. Ja sam razgovarao sa jednim ili dvojicom uvaženih kolega za vreme pauze i oni su izrazili zabrinutost zbog prevoda u toku ovog prepodneva. I ja mislim da s pravom može da se kaže da je zapravo gospođa Tapušковиć rekla da će možda zatražiti audio zapis i možda ponovni prevod video snimka. To je, naravno, njihovo pravo, ali mene jedino brine sledeće. Ukoliko postoji problem sa prevodom, a ja sam već razgovarao sa prevodiocima koji su gore u Tužilaštvu, naš stav je da zapravo postoje neke greške, ali ne i značajne greške, ukoliko se postavi pitanje prevodenja. Mislim da bi to pitanje trebalo da rešimo sada ukoliko postoje stvari koje treba da se razreše. A moguće da postoji nešto i u načinu na koji se svedok ponaša. On zapravo ekspolodira, šta smo mi već prošli tokom pripreme. Može da se traži od njega da govori sporije ili da prevodioci zatraže od njega da ponovi. Ja sam otvoren za sve predloge kao i za sva uputstva Pretresnog veća, ali smatram, uz dužno poštovanje, da bi to trebalo da se sada razreši. Zapravo ovo nije slučaj, tako da nema nikakvog nesporazuma od strane gospodina Borovića. Dakle, ovo nije svedok koji nije verodostojan ili kome ne može da se veruje. Mi tvrdimo da je on pouzdan i da može da mu se veruje, iako na jedan pomalo rustičan način on pristupa stvarima, ali ovde ne treba sugerisati ili proglasiti svedoka nepouzdanim. Dakle, ja samo potežem ovu stvar i ovo pitanje i mislim da treba sada da ga rešimo.

SUDIJA PARKER: Gospođu Tapušковиć, izvolite.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Dobar dan, časni Sude. Htela bih da razjasnim kakav je bio tok razgovora između mene i cenjenog kolege Moorea tokom pauze, jer je meni gospodin Moore prišao i pitao za komentar koji je advokat Borović napravio na 26 stranici, u prvom redu kada je rekao svedoku: "Ostavite moju decu ili moje dete na miru", kada je svedok napravio određenu opasku na račun dece uopšte, pa se shvatilo da su u pitanju i deca samog gospodina Borovića. Gospodin Moore me pitao da li gospodin Borović ima odraslu decu, odnosno dete i da li je možda to dete učestvovalo u ratnim sukobima. Moj odgovor je bio, ukoliko postoji dilema oko prevoda, da postoji i audio zapis današnjeg toka suđenja. Ni na koji način nije implicirano da će Odbrana da traži audio zapis od ovog suđenja i na bilo koji način da manipulira sa time i da to koristi protiv današnjeg svedoka, koji uopšte još nije završio davanje svoga iskaza po unakrsnom ispitivanju od strane Odbrane. To je cela priča, jer kolega Moore je rekao da mu je nejasan bio odgovor kakav je dao gospodine Borović, ali po našem shvatanju i u

našem jeziku komentar je bio da svedok ne treba da meša decu advokata Borovića u celu ovu priču. I to je bio pun razgovor između mene i kolege Moorea. Hvala.

TUŽILAC MOORE: Uvažena koleginica je u potpunosti u pravu kada je spomenuto pitanje, barem na engleskom, bilo: "Ostavite vi moju decu na miru?" Svakako je došlo do ličnog elementa u vezi s tim i to unosi zabrinutost, pa sam ja tražio pojašnjenje s tim u vezi. Ja smatram da je to adekvatan način. Ali, ja nikako ne sugerišem da gospođa Tapušковиć nastoji da izvede manevar ili neku manipulaciju. Ja to uopšte ne tvrdim. Ali, ako uvaženi kolega, a ja se služim kolektivnim izrazom, dakle ako ih brine prevod, ja bih onda rekao da to treba da se spomene sada, a ne kasnije. Dakle, ne radi se samo o jednoj frazi ili jednoj rečenici. Ja ponavljam, ja ni na koji način ne sugerišem da Odbrana nastoji tu da manipuliše. Ja bih samo hteo da budem siguran da nema nikakvih grešaka s tim u vezi.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, mislim da gubimo vreme i da smo mi na dobrom putu da ovog svedoka ispitamo do kraja zahvaljujući, pre svega, ovom Pretresnom veću. Uopšte nemam primedbi, sem nekih sitnih jezičkih nejasnoća, na transkripte i prevode. Dakle, ako je svedok spreman, onda sam i ja spreman da nastavimo. Ako svedok nije spreman, onda to objasnite na drugi način. Ne znam šta drugo da kažem. Časni Sude, svaki svedok je dužen da poštuje ovaj Sud isto kao i mi procesne stranke u ovom postupku i da bude sposoban za svedočenje. Ako je sposoban po stavu Tužilaštva, ja bih želeo da se on pojavi ovde odmah u sudnici. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Boroviću. Ja bih hteo sada jasno da kažem nekoliko stvari. Prvo, taj komentar koji je doveo do zabrinutosti gospodina Moorea je, što se Pretresnog veća tiče, samo jedan od čitavog niza zanimljivih izraza tokom govora svedoka i za vreme njegovog razgovora između njega i advokata. Mi smatramo da taj komentar za sada nije posebno relevantan ili značajan i što on bude manje relevantan, osim ako nema nečeg relevantnog ili bazičnog u tome, to bolje. On će da ostane takav, dakle, nevažan. Jasno je da u slučaju ovoga ustvari i svakog drugog svedoka lako može da dođe do greške u transkriptu. Do toga dolazi u velikoj meri zbog brzine kojom se odvijaju i kojom moraju da se odvijaju i prevođenje i kucanje transkripta. To nije posebno ničija greška. Ali, ukoliko postoji nešto šta je bitno, a šta je izgleda pogrešno unešeno ili šta je pogrešno krenulo, mi smo, mislim, već zapravo sekli rutinu da se o tome govori u nekom pogodnom trenutku, tako da se neki neuobičajeni ili čudan odgovor može proveriti sa svedokom i da takva stvar može da se razjasni. Na taj način izbegavamo tekuće probleme i rešavamo situacije dok je svedok još tu. Ja moram da iskažem svoju zahvalnost zbog načina na koji se prevodioci nose sa ovim svedokom. Naime, vrlo je teško kada svedok dođe do onog trenutka kada mora da interveniše i govori preko glasa advokata, pa dolazi do toga da dvoje ljudi govore istovremeno i kada on govori brzinom na koju ga teraju njegove emocije. Vredno je divljenja videti kako se svi nose s nečim šta je gotovo nemoguće po mom shvatanju i ja sam jako zahvalan zbog uložениh napora. Ja bih hteo svim advokatima da predložim, jer izgleda da će ovo da bude zapravo obrazac davanja iskaza ovoga svedoka, kada on eksplodira nema mnogo

smisla pokušavati da se zaustavi dok on ne kaže ono šta hoće. Ako advokat prestane da govori dok svedok ne završi, ja znam da je to zapravo obrtanje uobičajenog reda, ali mislim da je to najpraktičniji način da se prođe kroz pitanja koja advokat želi da postavi i nadam se, naravno, da dobijanje odgovora svedoka. To će dati i prevodiocima i stenografima malo više nade u to da će da zabeleže suštinu onoga o čemu se govori. Mislim da za sada ne mogu da dodam još nešto šta bi bilo korisno. Mi svi shvatamo da ima teškoća pri radu sa ovim svedokom i u trenucima kada zapravo dođemo u slepu ulicu u nekoj situaciji i kada smo dolazili u slepu ulicu, ja sam nastojao svedoka da učinim voljnim za još nekoliko pitanja na bilo koji način i onda dozvolio advokatu da nastavi svoje unakrsno ispitivanje. Ja se nadam da ćemo na neki način uspeti da dođemo do kraja svedočenja ovog svedoka, naravno, uz to da advokati postignu ono šta žele da postignu. A sada vas molim da dovedete svedoka opet u sudnicu.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Bučko što ste malo sačekali. Gospodin Borović ima za vas još nekoliko pitanja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Čuli smo da je postojao taj podzemni prolaz koji je vodio do "PIK" podruma. Da li je to... Moje pitanje glasi, da li je to podrum preduzeća koje se zove "Vupik"?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste. Preduzeće je bilo "Vupik". Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi bili u tom podzemnom tunelu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nigdi dalje osim kod ovih ranjenika.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li sam dobro shvatio da sklonište ispod, to jest podrumi preduzeća "Vupik" ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vode podzemnim putem do ovoga mesta gde ste se vi nalazili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Mogu da vode kroz sami grad. Ja ne mogu proći. To je Turska... pravljeno. Ja ne znam šta je unutra.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste malopre rekli da je to jedan podzemni tunel ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kolko je on dugačak po vašoj proceni?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja to ne znam. Ja nisam geodet.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A koliko ste vi duboko zašli u taj podzemni tunel gde ste videli te osobe? Koliko daleko od dvorca?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Koliko? Jedno 100 metara sigurno ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li bi nam sada opisali kako je izgledao taj podzemni tunel?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E ako se sa svećom može opisati, onda ću vam opisati. Ali svjetla nije bilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Budite ljubazni, pa opišite to šta ste videli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa kako mogu opisati? To su buradi vina okolo i bio prolaz di su ovaj... kako točili... Ja nisam radio u vinariji. I tu su ljudi ležali. Šta ja dalje možem. Burad kao ove čaše pune hektalitara, vagona i tu ljudi ležali na podu. Na golom podu ležali kad nisu imali šta. Civili, pijani od smrada. Sveće pokraj njih da vide. Kad izađu van, dobiju po glavi. Pobju ih. Mrtvi... i tamo su bili ranjeni. Pobijenih je bilo... Šupa jedna bila ispred otvora. Kako na sunce, na zrak izlaze, tako ih pobilo. Jer nisu ga mogle probiti. Makar granate padale, nisu ga probile. Možete doći gledati Vukovar.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta ste rekli: "Nisu probile"? Nisam shvatio?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, nisu granate probile tunel. Probile su sve ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Sve. Čekajte, nemojte tako. Nemojte hvala odmah. Nisu probile tunel siguran sam. Nego su vani kada su izlazili, svaki je dobio po glavi. Tražili ljudi zraka i bili su vani pod jednom šupom. Tu se nalazili da zraka dobiju. Nemojte kazati da ste probili kad niste probili. Pala "krmača" pred sama vrata, ovaj, dvorca. Druga pala kod male crkvice. Treća... tri, četiri u dvorište dvorca. Visile su, bogati, kao one boce sa plinom, tolike ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa nemojte... Kolike ste potukli. Ma... Dobro je. Dobro je. Možemo dalje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je l' možemo dalje?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Možemo. Možemo. Dobro.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je neko od tih ljudi bio u dvorcu ili samo u tom podzemnom prolazu koji ste videli na 100 metara daleko od dvorca, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Gospodine, u dvorcu nije bio niko, nego nas petorica ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nas petorica u dvorcu bila. A tamo ljudi koji su to čuvali, to radili. Nije... I nemojte mi "hvala", samo reći. Čekajte da ja vama odgovorim na odgovor. Vi odmah "hop", a kad ja onda... niste dobro. Nemojte tako. Nećemo razgovarati. Ja ću prekinuti i neka bude šta 'oće. Nemojte biti tako. Primite svoju odgovornost da vam se kaže kako je. Sve što sam se zakleo ovde, do sada je istina. I ne bežim od te istine. Istinu, istinu govorim. Pobili ste ih i priznajte da ste ih pobili. Krivi ste za to. Samo nakon 15 godina ja se moram vraćati na to doba što je bilo, pa kako je meni. Vi to... A kako mi je bilo kad ste tukli? Bilo bolje.... I sad me vraćate natrag i vučete me ovako... Nemojte... Vojnu akademiju uopšte nemate karakter.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Časni Sude, da li je ovo možda trenutak da upozorite svedoka? Čini mi se možda da bi bio red.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, ja ovu stvar ne vidim u istom svetlu kao i vi. Ali gospodine Bučko, Pretresnom veću je sasvim jasno da vi ovaj postupak želite da vidite kao da on u sebi sadrži neki lični napad na vas i na vaša bliska sećanja o ljudima koji su možda poginuli ili bili ranjeni. Znae, ovaj Sud nema nameru i kako Sud vidi, niko ko učestvuje u ovome nema nameru da vrši lični napad i da vređa sećanja koja su vama bliska i draga. Međutim, advokati moraju da vam postavljaju neka detaljna pitanja o nekim stvarima koje mogu kod vas da podstaknu neka neprijatna sećenja. Oni to ne rade da bi vas isporovocirali ili da bi vas uznemirili. Oni to rade zato što je to važno za ovaj Predmet i kako sam vam rekao na samom početku, mi od vas moramo da saznamo šta se tu događalo i zato od vas moramo da tražimo da shvatite da vam se postavljaju pitanja i da pokušate da budete strpljivi, te da pokušate da odogovorite na pitanja čak i ako vas možda ta pitanja vređaju ili povređuju kao osobu. Ovde se ništa od toga ne radi da bi vas uvredili. Pitanja se postavljaju kako bi se sudijama pomoglo u vezi s tim šta je tamo bilo. I mi bismo bili zahvalni ako biste vi to pokušali da shvatite i molim vas pokušajte za trenutak da slušate pitanje i da date na njega odgovor, a nemojte da mislite o toliko puno stavri koje vas uznemiravaju. Što brže budemo radili na taj način, brže će se završiti ispitivanje i više nikada nećete morati tim da se bavite. Zato vas ja molim da ovako gledate na celu ovu situaciju i da samo odgovarate na pitanja. Što brže budete davali odgovore, brže ćete moći da odete odavde i da se vratite u svoj normalni život. Nije ni gospodinu Boroviću prijatno da postavlja sva ova pitanja. Ali on ima posao koji mora da obavi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je u dvorcu Eltzo postojalo skladište vojnog sanitetskog materijala?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Vojnog sanitetskog materijala? Ja ga nisam video, a ne znam ni šta sam čuvao tamo, da vam pravo kažem. Šta je bilo tamo, šta nije. Ja nisam nigdi išao, osim jedne prostorije gde smo bili. Ja... Mogao sam svagde... Ali nigdi nisam išao. Nisam nikakve tragove hteo za sobom, nikakve... da zna neko da sam ja bio u dvorcu i nešto uzeo. Ja sam takav čovek. Takav sam othranjen i ja s tim problemima nemam nikad ništa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ko je od vas petorice imao zaduženo oružje?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nijedan. Nijedan. Nikom se nisam potpisao da je bilo oružje, a kad je ono došlo, ko je doneo, ja vam ne mogu reći. Nijedan nije potpisao... Što se išlo... Ja danas tamo na vratima, onaj na onim. Uveče stajalo na stolu. Na stolu stajalo sa onim... zrna... lovačka puška i ova ista, meci išli. Eto. Nije puknila ni jedna. Kakva došla, takva i ostala. Evo, od ruku samo otisak ima. Kakva vojska, kakvi bakraći. I vi mene stalno gurate u vojsku. A kad nije nijedan vojnik kročio nogom. Ni vaš ni naš vojnik.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste nakon rata zbog ovoga što ste bili pripadnik ove formacije, neću reći koje, pošto nećete da se izjašnjavate, dobili neku novčanu nagradu, penziju? Da li vam je priznato u neki staž ili ne? Ovo što ste bili u ovoj formaciji.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da, priznat je civilni staž 35 godina mog rada i došao sam u mirovinu. E, ako hoćete ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitam za ovo što ste bili u odbrani da ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma kakvi za ovo ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste bilo kada ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A ko da mi da. Kome sam... Ma nemojte mi to govoriti, takve stvari, kada vam kažem da nikada nisam dobio ništa. Ne volim vas slušati takvog. Nećete da priznate ništa da ste krivi, samo drugoga da uvalite u neki drek koji ste vi pojeli.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Hvala i vama.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da nam nabrojite imena te petorice s kojima ste bili na ovom mestu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Drage volje. Sremac Stanko, Bučko Irinej, Šelebaj, ovaj, ne Šelebaj, Stanek i... samo malo. O jebem mu... nas pet. Čekajte samo malo. Mandić. Mandić bio i još jedan... Vašaš. Eto, petorica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E to su bili.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A ova dvojica Kolaka, da li su oni bili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne, ne, ne, ne ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Njih ste pominjali.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A Kolaci su bili u bolnici. Nemojte vi mešati. Ovde nije bilo nikog od kako je počelo u dvorcu. Bila samo nas petorica. Sremac kasnije došao od nas. Mi smo četvorica došli iz bolnice, a Sremac ne znam odakle je došao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A ko su braća Kolak?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Braća Kolak? Susedi moji. Trojica ih bilo. Njihov otac Kolak radio sa mnom skupa u poduzeću ako hoćete da znate.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li su oni presvlačili uniforme i oblačili bolničke uniforme u bolnici?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma kakvi kad nije ih bilo. Nemojte me vući za jezik.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ništa nije bilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako vam kažem da ste na strani 3 ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U petom redu vi upravo pominjali ove Kolake i rekli ste: "Sjećam se", mogu vam dati vaš zapisnik da vi čitate ako tužilac osporava: "Sjećam se da sam video dva sina gospodina Kolaka u tim uniformama. Nisam mislio da će to ikome pomoći".

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ali ja nisam... Vi opet svoje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pre toga, oprostite ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ali ja nisam ih video u vojnim uniformama.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Oprostite, samo malo. A pre toga ste rekli za njih: "Bio sam jako razočaran što su presvukli uniforme i pretvarali se da su osoblje bolnice". To ste vi izjavili. Je li to tačno?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste gospodine dragi. I ja stojim za tim da sam to izjavio ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A koje uniforme?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ako su imali uniforme, ja stojim da su imali. 'Ajde. Neka su imali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim. 'Ajde, kako vi kažete.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Zamoli bih da se na ekran stavi dokaz "P", broj 59. Hvala. Ja bih zamolio ako može ovo malo da se zumira, da se uveća, centar. Ako može još malo bliže. Hvala. Pitanje za svedoka. Da li ste... Ovo je karta Vukovara ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Napamet je znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li možete da pokažete gde se na ovoj karti nalazi mesto na kome ste vi bili u ovom periodu o kome sam vas pitao? Dvorac grofa Eltza?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Evo tu mora negdje biti. Ide Dunav iza njega.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li biste bili ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Iza bašte.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ljubazni da uzmete ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Evo, taj Dunav ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I krstićem da označite to mesto?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da vučem po njoj. Evo tu će biti, gde je ovaj križić. Tu je negdje. Tu. Vuka ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste to označili krstićem, to mesto gde je dvorac?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne razlikuju se moje boje od toga. Ta je mala crta za mene. Ja ću vam samo reći. Ide pokraj njega skroz Dunav dole. Evo ovako. Onda ima ispred Vuka. Nalazi se kod crkvice i to ovde na ovom panou tu negdi. Vuka se isto uliva... Tu je negdi on. Tu. Gde je ovaj križić valjda. Evo tu. Evo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Odlično.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Crkva i križić. Evo tu, tu... i tu križić. Evo tu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste sada jednom strelicom prema Dunavu ovamo povukli... prema Dunavu i napisali broj 1.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kako... Zašto... Broj 1?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da. U predelu Dunava ćemo stavljati te brojeve da ne bismo pravili zbrku na ovoj karti. Znači, samo od ove tačke povucite strelicu prema Dunavu i napišite broj 1.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A ne stoji tako. Tu je ovako... Kad bih ja okrenuo kartu da bude od osnova Dunava, od hotela. Tu je, Dunav jeste. A Vuka je tu ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Oprostite, ne hotel "Dunav", nego reka Dunav.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To je reka Dunav, ne hotel "Dunav". Je, sad je tamo hotel "Dunav", pa zato sam se zabunio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. 'Ajmo sad polako. Znači, samo to ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa evo, nemojte ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Napišite broj 1.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, neće... Vidite. Pa, evo broj 1. Evo Dunav. Evo broj 1 ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Zaokružite ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Evo luka broj 2. Evo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Budite ljubazni, nemojte pisati broj 2. Izbrišite taj broj 2.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Eto. Eto. Ne možem ja. Nisam ja to nikad radio ni vidio da pokazujem na takvim stvarima nešta. O ljudi moji kako ste vi to zapeli. Pa, ja ću vam... Dođite sa mnom u Vukovar, pa ću vam pokazati di je Dunav i Vuka.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste zaokružili broj 1.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Šta ću zaokružiti? Dunav? Evo Dunav.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne, nego broj 1.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Šta ću ovde zaokružiti? Zašto? Die? Na čemu? Na karti di je to? Evo tu broj 1, evo. Tu je to. Evo. To. Evo tu crkvica i to. Evo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da ovaj broj koji ste napisali broj 1 samo da ga zaokružite. Ne to što ste sada zaokružili, nego broj 1.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne možem kad je ispred zgrade. Treba da bude ovde. Di je Vuka tu treba da bude Dunav. Ne može biti Dunav na cesti. Kako može biti Dunav na cesti. Ovako bi bilo kad bih ja okrenio. Uvek je Dunav iza zgrade.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja bih vas zamolio da ovo izbrišete pošto ste ovde napravili jednu neurednu intervenciju na karti. To kasnije neće moći Sud da koristi

...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A dobro ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa ponovo nacrtajte tačku i napišite broj 1 i zaokružite taj broj 1, jer iz ovoga se ništa ne vidi.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Neće se ni viditi kod mene. Zato što me ubeđujete di je Dunav. Ja ne znam i ne vidim to. Evo i cvikere da uzmem ne vidim te vaše tačkice. Ja sam 63 godine čovek, a vi mene gledate kao sebe. Pa nemojte biti toliko pametni. Kako ću ja to? Hajde, evo. Evo i cvikere. I šta ću sad? 'Ajde. Izbrišite. Evo, reka Vuka - Vuka. Je l' Dunav - Dunav? Ali evo, tu je križić, tu je crkvica ona i tu je dvorac. Eto. I evo, karta bi išla obratno sad. Kako da vam ja objasnim? Ja valjda znam di je Dunav, di je Vuka i sada da vam ja na karti pišem di je broj 1. Pa znate vi to napamet kad ste bili... Vojska bila u Vukovaru, da ne znate di ste i nemojte me tako vući tu za... Znam di je Dunav, vi znate di je, ostrag. Vuka ide preko ceste dole. Ulivala se nekad u Dunav, evo, a sad se ne uliva u Dunav, nego evo... tu je presečena. Evo je. Tu presečena i tu onda ide. Ovo isto ide, ali ide i u taj krug i tu se vraća. Evo tu ide dalje sve. Evo, odavde teče, ovako ide, ovako i dolazi. Ovde se uliva u Dunav. Evo tu, tu se... Evo na ovom se u Dunav uliva. Evo tu možemo pisati, evo broj 1. Evo. Tu, tu se uliva u Dunav. Evo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam, ali ja vas to uopšte nisam pitao

...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne možete ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I osećam da je sugestija Pretresnog veća da mi odustanemo da ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa ne možemo mi odustati. Vi nećete... Vi zato to i pravite da se odustane. Ja se ne odustajem. Ja sam se zakleo i ja hoću tako. Ne možete da mi jedan tu... kad vam kažem di je. Vi ćete me učiti. Ako ne znate di je Dunav, ne znate ni di je na karti. Kako ste znali bombardirati Vukovar ako ne znate di je Dunav i di je dvorac.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bučko, nažalost... Stavite slušalice, molim vas. Nažalost, Pretresno veće nije bilo u Vukovaru. Mislim da ono šta bismo mogli da uradimo je da sada sve izbrišemo što je tu ucertano. Molim da poslužitelj to uradi. Hvala. Da li biste sada mogli da ucertate samo jednu tačku tamo... Hvala. A pored toga upišite broj 1. Hvala. Molim vas da sada malim krugom zaokružite ovaj broj 1. Hvala vam mnogo. Koliko smo shvatili, Vuka je sada zatvorena, ne uliva se u Dunav, je l' tako?

SVEDOK BUČKO: Jeste. Zatvorena je. Prekopana je ona tu sad na kraju, tako da ima jedan krug što izlazi, a ona svejedno u tom malom se isto se propušta za Dunav. Isto ima tok, samo ima glavni tok. Evo, ovako, izlazi tu u Dunav i ovde se onda malo, evo kako ide ispod toga, je l', tu se izliva, ali tu je ta glavna. Tu je to prekopano i tu je taj glavni otočić. Evo ima sad tu negde... Evo, tu je veslački klub bio nekad, e tu bi negde bila i ova... veslački klub i... sad je hotel, šta je bilo pre... ribarnica na tom pojasu zelenom tu pokraj Vuke. Vuka prolazi i tu je šetalište. A to je taj put što vodi dalje.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Da li je Vuka presečena pre 1991. godine ili se to nedavno desilo?

SVEDOK BUČKO: Presečena, još sam ja radio na Vuki kada se prokopavala da ne ide u Dunav. Još sam ja radi. Kad je to bilo ja ne znam. Ja sam radio na Vuki. Na obali Vuke i Dunava ovo kolo što se oblagalo ja sam radio. Koje godine je to bilo, sad ni ja sam ne znam. Radio sam u tom poduzeću i ja to znam. To mi ne može niko sad di je Dunav, pa ja napamet... Da mi svežu oči ja ću po Vukovaru hodati.

SUDIJA PARKER: Dakle, to je bilo mnogo pre 1991. godine, je l' tako?

SVEDOK BUČKO: Jeste. Kad je prekopan Dunav. Ništa sad nije rađeno, ništa. To je prije. Nije sad rađeno.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, da li ste želeli da se obeleži još neka tačka?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude, ja sam naravno želeo i nisam ga uopšte pitao o reci Vuki. Sam je o tome govorio. Dakle, tražim od svedoka da sada obeleži gde se nalazi "Vupik"?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Evo tu di je dvorac, tu je dole "Vupik", a preko ceste je "Vupik".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste to označili? Budite ljubazni sa tačkom gde se nalazi ta firma "Vupik"?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Čekaj, kako ovo sad stoji. Ja ne mogu to viditi. Pa isto... Ne znam di je to ovde. Samo je ova cesta tu. Die je cesta glavna. Čekajte. To je glavna cesta. Glavna cesta, znači evo tu su ove zgrade valjda. Nisu prema Dunavu kad je Dunav vamo. Ali obratno stoji. Čekaj. Obratno stoji tu. Uglavnom je ispred hotela, ovaj, ispod dvorca, ne hotela. Ispred dvorca. Evo tu, tu... je l' to tako... Čekaj, kako sad to sve... Tu je to negde. Ne, nije... Vako zgrada ide. Evo tu je. Evo ga tu. Tu ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni da pored te tačke napišete broj 2 i da ga takođe zaokružite?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E da, da ga zaokružim. 'Ajde.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li možete da pokažete gde se nalazila vaša kuća? U kom delu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E to ne možem. Pa to je dole kod mene. Tu ni nema ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li biste bili ljubazni ako uveličamo kartu da nam kažete gde je?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Sajmište ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Molim vas da nam uveličate kartu ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: 'Ajde da vidimo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Odnosno da se smanji ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Evo, taj put vodi prema Sotinu ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobio sam obaveštenje da se sada u ovoj fazi ne može da smanjuje karta, pa ćemo to morati, znači, kroz novi predlog. Ali da ga pitamo odavde pošto već još imamo ovu kartu na ekranu, da nam kaže kojim je putem on otišao do bolnice 19 ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kojim pute?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I da nacрта taj put na karti?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Evo, pa evo tu je valjda. Evo, ovim sam putem išao dole. Evo tu. Evo ga. Bolnica je evo tu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Budite ljubazni, pa od toga broja 1 nacrtajte kuda ste vi to išli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Gde sam išao? Evo vidite, ovako. Ako se ja ne varam, ali to je tako, samo to tako stoji obratno. Evo broj 1, prelazim ovako skroz, samo to je drukčije tamo i idem, evo idem ovde tu. Evo ga tu. Tu, tu. Ali po ovoj liniji. Ali ona stoji... Dunav stoji ostrag hotela a ovo napred stoji. Dobro. Evo tu je to.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo nacrtajte i do bolnice dovedite tu liniju.
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne mogu razlikovati. Nikako mi se ne... nekako...
Ne možem to zato što je to za mene sitno. Ne možem ja to obeležiti. Ne znam.
Jednostavno ne znam.

TUŽILAC MOORE: Uz duženo poštovanje, da li mogu nešto da predložim. Prvo, da
svedok nosi naočale, a drugo, nije sporno ...

SVEDOK BUČKO: Da mogu da ih stavim, da. Nije problem.

TUŽILAC MOORE: Samo za trenutak zaćutite gospodine Bučko da ja kažem. Nije
sporno gde je bolnica. Prema tome, zar ne treba svedoku da se kaže gde se nalazi na
ovoj karti bolnica.

SVEDOK BUČKO: Ne znam di je bolnica. Sad kažem da ne znam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Znam di je bolnica kad idem putem. Kako ne bih
znao die je bolnica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak. Pitao sam da li se snalazite na
ovoj karti. Rekli ste: "Mogu i zato hoću ... "

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa mogu se, ali ja sam mislio kartu onu što je u
autu mom ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A ne ovu kartu

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Eto.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je l' vidite ovo što piše "Hospitalna karta"?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa šta ja imam veze s njom? Šta ja znam što je
hospitalna. Bolnica. Sliku mi pokažite. Šta... Ja nemam pojma. Ja znam di je bolnica "H"
i da je bolnica. Ja znam po onoj karti po kojoj vozim auto. A ja ove karte sitne nikad ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Bučko, ja želim da vam pomognem
...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne možete vi meni pomoći. Vi gledate.. 'Oćete... A
ne pomoći mi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, biću strpliv. Ovo što piše "*hospital*" to je
bolnica. Vidite ovu tačku ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, da li mogu da sugerišem da mi sadašnje
oznake uvedemo kao dokazni predmet, a da onda možda imamo šansu da zumiramo,

odnosno da prikažemo veću kartu, pa će onda možda stvari da budu malo jasnije. Dakle, mi ćemo sada ovu kartu u koju su unešena obeležja jedan i dva da uvedemo u spis.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

sekretar: Ovo će biti dokazni predmet broj 129, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala. Da li želite sada da prikažemo veću kartu, dakle šire područje?

ADVOKAT BOROVIĆ: Želim, časni Sude.

SVEDOK BUČKO: Mogu li da dobijem običnu kartu koju upotrebljavaju civili, ne ovakvu. Ovo ja ne znam. Običnu kartu koju sam ja nekad naučio i znam voziti po njoj. Ovu ne znam ja kartu.

ADVOKAT BOROVIĆ: Da li može bar malo da se približi još? Ovo je suviše ...

SUDIJA PARKER: Drugačije molim. To je to.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

SUDIJA PARKER: Da li vam je potrebno da se zumira dalje da bi svedok to jasnije video.

SVEDOK BUČKO: Evo, bolnica se vidi sa desne strane, ali Vukovar nije... ovaj Dunav nije između bolnice i "PIK-a", nego iza ovoga... Jebem mu, "PIK" je bio... da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa "PIK" je bio tamo i dvorac. To me stalno vuče da je bolnica i "PIK" i dvorac, tako da me 'vatate. Pa nemojte mi pričati. Ja... Kad sam ja izišao odatle? Prije 15 godina odavde? Prije 10 godina iz Vukovara. I je l' ja mogu sve sad u detalje da vama crtam, a vi da se smijete. Pa ja to ne mogu i to ne dozvoljavam više da se smijete.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja to uopšte ne radim.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nemojte pričati da se ne smijete. Pa vi ćete meni sada o Vukovaru pričati koji sam odrastao u Vukovaru, išao u školu u Vukovaru. A što ne kažete za vaše ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Bučko, mislim da nam je bilo dosta toga. Ako vidite fotografiju koja prikazuje bolnicu, od nje ide strelica prema jednoj crvenoj tački. Da li vidite crvenu tačku na kraju te strelice koja ide od slike bolnice? Dakle, ta crvena tačka je mesto gde je bolnica. Dakle, mesto gde se nalazi ta crvena tačka je mesto gde se nalazi bolnica. I da li sada vidite glavni put koji je obeležen narandžasto braon bojom?

SVEDOK BUČKO: Može biti. Ne na toj strani gde je dvorac. Bolnica na levoj strani, a dvorac na desnoj strani kada idete prema Borovu.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, možda je to odgovor svedoka. Ja hoću i kredibilitet i na ovaj način da utvrdim. Da li je on sposoban da prezentuje.

SUDIJA PARKER: Zaista se pitam da li ćemo nešto da dobijemo time što ćemo da se bavimo lokacijama na ovoj karti sa ovim svedokom. Gospodine Boroviću, jasno je da on ne može da se orijentiše na ovoj vrsti karte.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ali čini mi se da bi na osnovu onih odgovora koje je davao, pre svega, mom uvaženom kolegi mogli steći zaključak kada nam sada pokaže gde je mesto... gde je njegova kuća u određenom pravcu koji sam zamislio u svom ispitivanju koje ću da sprovedem. Da li se on može dovoljno orijentisati ili ne, pomoćićemo mu. Stvarno ne želim da ga zbunjujem. Ali ako on... Moram prvo da proverim da li je uopšte bio u dvorcu Eltza.

SVEDOK BUČKO: Kako nisam? Ja vam priznao ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Evo, ja sada molim ako može gospodin Irinej Bučko da nam nacрта gde mu se nalazila kuća na ovoj karti?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Na ovoj ne. Na ovoj ne mogu, jer ja ne znam te karte.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Ako ne poznajete karte ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja kažem, tu kartu ne poznajem. Ne mogu kazati da ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Onda neću insistirati ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa insistirate ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jer sam je rekao da može da pokazuje, zato ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa mogu, ali ne takvu kartu. Ja takve karte nisam vidio u svom životu... prvi puta. I ja ne mogu na takvoj karti. Ja imam kartu kad vozim auto i mesto die je označeno. Šta je bolnica, šta je pošta, šta je sve. A ne ovako. Ovakvu kartu ja ne znam. Di sam ja to vidio? Evo sada prvi puta. Prvi put mi je to ušlo u ruku da ja to vidim. Pa nisam ja školovan čovjek za takve stvari.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dakle, vi ako ste završili gimnaziju, ako se ne varam ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma kakva gimnazija, srednja škola učenika u privredi. Šta je vama?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisam toliko pametan kao vi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam, u podacima koje ste ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa i ja se izvinjavam što sam rekao to ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo malo. U podacima koje smo dobili od Tužilaštva, piše da je završio gimnaziju ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa to je greška čoveče. Nisu znali šta je škola učenika u privredi. Ovi mladi i ne znaju šta je to. To je zanat... učenje zanata sa tri godine kalfa, četiri godine, onda majstor. E to je taj zanat bio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E, molim lepo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, to ispravljamo. To je greška.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Greška. Sigurno da nisam taj... gimnazija.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Pogrešilo je Tužilaštvo. Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pogrešilo je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Časni Sude, mislim moram i ja biti strpljiv. Cenim vaše strpljenje. Pošto je sad na kraju rekao da ne može da se snađe na ovoj karti, povući ću ovaj deo pitanja i videćemo na drugi način. Hvala vam. Dakle, karta može i da se skloni sa ekrana i da nastavimo dalje. Kažete da ste bili prijatelj sa Sremcem.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma kakav sa Sremcem prijatelj. Nisam bio prijatelj.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A jeste li ga poznavali od ranije?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa kako ne bih poznao kad je radio u Socijalnom, Biro za mirovinske... Morao sam radni staž kod njega pokupiti. A njegova je još žena radila u bolnici. Bila službenica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li je on živio u vašem kraju na Sajmištu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma kakvi. Od mene živio dva kilometra sigurno... Di je živio? Na brdu gore. Samo ne znam kako se zove.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A ova ostala trojica koje ste pomenuli na moje pitanje, je su li oni bili iz vaše ulice ili nisu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nijedan, nijedan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pa kako onda možete objasniti da ste vi u ovom periodu samo čuvali svoju ulicu i da ste se tu organizovali u okviru mesne zajednice... Samo trenutak ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kada sam ja došao? Vi već prebacujete. Znae kada sam došao u dvorac? Ne moram objašnjavati. Ja stojim isto iza toga što sam izrekao ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak. Da li biste bili ljubazni da polako dođemo do odgovora ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, nećemo doći nikad. Ja i vi ne možemo da bude suđenje 15 godina... Ja svoje ne pobijam, a vi moje pobijate.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nisam čuo. Dakle, niko od ove petorice nije bio iz iste ulice. Da li možete objasniti Sudu po kom kriterijumu vas petoricu odabraše u bolnici i odvedoše i zašto ste vi na to pristali? Ko vas je mogao na to naterati da vas vojno angažuju u dvorcu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma čoveče božiji, ko me je mogao naterati? Pa mogla me je jedna baba s pračkom naterati od straha i od svega kako smo preživljavali. Nemojte... Niko mene naterao nije... Došli i pitaju... Kažu: "Idete čuvati dvorac" i ja se moram poklopiti i ja sam išao. I tamo sam i ušao. I šta sad? Kada sam bio skroz vani, mogao sam i dvorac čuvati. I ja se složio i nisam znao ni šta je. Ni šta je u dvorcu, ni ništa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Došli... Je l' sam vam rekao da je dvorac bio otvoren?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. To vas nisam sada pitao ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa ja vam kažem da znate ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, da li ste otišli vas petorica dobrovoljno ili su vas mobilisali?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma nije nas petorica, stalno pričate. Ošo ja, Stanek i Vašaš. A Sremac došao posle u dvorac.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A ovaj peti?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa on je isto tako. Ja ne znam je li s nama ili nije... Njega se ne sećam, Dragec, kad je došao, ili dan pre ili dan posle. Ja se ne sećam. Mandić ako hoćete da znate koji je. Vi mene pitate posle toliko godine i znate da se ne može znati, ali vi stalno gurate, 'ajde... Ja kažem, ono što sam izjavio prvi puta, ja iza toga stojim i svedočim pravu, pravu istinu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Rekli ste istražiteljima ovde u Hagu, a to ste ponovili i danas, da je bolnica bila za vas koji iz dvorca Eltza odlazite u nju, najbolje mesto za opstanak ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma kakvi ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Zašto... Moje pitanje glasi: zašto je bolnica za vas lično i vaše drugove iz dvorca bila najbolje mesto za opstanak, kao što ste vi izjavili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Zato što vi ne slušate šta ja pričam. Ja sam rekao da je Sremac došao i rekao nama sa ulice da je vojska na Vuki i šta tu čekate. Ja idem... je l' sam to već rekao u izjavi i ja iza te izjave stojim, da ne ponavljam, sve piše u toj izjavi i tako kako piše u izjavi, ja sam za. Jer to je istina.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje je glasilo: zašto je po vama bolnica bila najbolje mesto za opstanak?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, pitajte Sremca kad dođe. Nađite ga i pitajte ga: "Gospodine Sremac zašto ste vi rekli Bučku i ovima da ja idem na svoj stan, idem brodom za Mađarsku i vi ovde, najbolje rešenje, idite u bolnicu". Pitajte gospodina Sremca zašto je rekao. Valjda zna nešta kad je pametniji od mene. Ja ne znam zašto. Pitajte njega.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste ga vi pitali zašto odlazite u bolnicu i zašto je tamo najbolje?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma nemojte pričati. Rastali smo se na čošku. Nismo ni pričali. Bilo dve reči. Sad ej, kao babe, tračkali smo. "Ej, kako si? Di si spavao? Šta si radio", valjda. Nemojte takve reči upotrebljavati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće pitanje.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A šta bi sa tim vašim oružjem kad ste pobjegli iz dvorca ka bolnici?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A, to sam i čekao. Jadno oružje ovo. Kaže on: "Ajde metni tu", bila ona kasa, "metni tu pokraj kase, pa kad dođu neka nađu veliko naoružanje". Eto. E, to sam i čekao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinite, koja kasa je u pitanju?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma kasa, ona željezna kasetina. Ona što je nekad bilo, za čega je bilo. Ona... Velika tako bila. Kasa, valjda što se u bankama. To ono željezno teško veliko.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jeste li i municiju ostavili tu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma sve čoveče božiji, sve. Bačeno samo da nije na stolu da se ne vidi gore, gurnuli dole.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kolega vas pitao da li ste... Šta je bilo sa Mitničkom grupom, a ja vas pitam drugačije: da li ste čuli za takozvanu Mitničku grupu ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma nikad ništa ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U Vukovaru?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kakve grupe kad ne znam. Ja nisam... Ustvari, sve od sedmog do pada Vukovara samo sam kuću čuvao i evo, do bolnice ženu vozio i tamo sam bio. Ljudi, nemojte na mene napadati, molim vas.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Hvala i vama.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Posle rata da li ste čuli za Mitničku grupu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma kakvi. S kim sam se ja družio? Pa bio devet godina u progonstvu i sad Mitničku grupu, kako vi kažete, spominjete. Ko je to radio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A zašto je htela, po vašoj izjavi, supruga da vas zaključa u bolnici?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To je njena moć navike sigurno jer ona... i kod kuće. Ja nikad ne nosim ključ. Kod mene možete ući kad hoćete. Ja ne zaključavam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinite, pitao sam zašto je htela vas da zaključa u bolnici ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa zato što sam trebao ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nije valjda i kući to radila?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa da ne izađem van, ostao sam sam i di ću sada kad nju teraju u gipsaonu? Di će mene poslati, nego: "Ostani tu sad dok ja ne dođem". Ali ona je mene htela zaključati. Nije me zaključala. Ona ošla, ali ključ... Ja sam izašao van, pa ključ onda uzela. Nije uzela ili uzela kada su vrata bila zaključana. Ja ne znam di je bio ključ. Šelabajka zna di je bio ključ. Ona onda, žena moja došla i meni dala ključ. Ja rekao: "Evo ti vojska vani, zatvorila si se u gipsaonu i vidi šta oni rade. Da vidiš šta oni rade sada. I ja moraću ići". Eto tako, i dosta o tome. Ja stojim iza toga.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada ste to ulazii u bolnicu ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste pokušali da uđete na ulaz za nuždu, tako je vama bila formulacija ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tada kada ste došli do tog ulaza, je li bio neko kod tog ulaza ispred ili iza, unutra?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, bilo unutra njihovog osoblja, bolesnika. I ja znam nakon 15 godina ko je stajao, ko me ljubio valjda. Ušao sam kao i svaki ko bilo ko. Nije bilo vojske, nije bilo nikog. Ko je bio? Bolesnici, pacijenti ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ko je to.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle 19. nije bilo vojske. U redu ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, nemojte vojske nije bilo. Ali nije bilo vojske tada 19. kad sam ja došao, a drugo je kad je vojska došla. Vojska je bila već 18. moj gospodine. A 19. je došla vojska vaša. Nemojte... 19. došla vaša vojska kad trebalo 19. na 20. evakuacija da bude ranjenika. Ali nije došla. Niko nije došao. To nećete da kažete. Samo se vatate 19, 18, 20. da me prevarite. Već mi je dosta te laži vaše.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam, ja nisam razumeo kako glasi odgovor na moje potpuno jasno pitanje?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jasno, jako jasno. A sednete ovde, ja ću vam postavljati. Jasno, jasno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li sam dobro shvatio da ste izjavili 19. kada ste došli u bolnicu ujutru nije bilo vojske?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ujutru nije bilo vojske, ali ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Čekajte. Čekajte. 19., ali popodne su došli kad su Bosanku vodili, ovaj, 19. 19, to moj gospodine bilo. I četnici vaši. Pa, to onda dolazi 20. za evakuaciju. Vi meni nećete vaše četnike da spomente. Samo okolišite. Ja prekidam. Ja to više neću. Samo na da i ne odgovaram. Eto. Dosta je bilo. Ja mislim da je Sudu već dosadilo.

ADVOKAT BOROVIĆ: Da nastavim časni Sude?

SUDIJA PARKER: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koliko je vas ušlo u bolnicu 19. ujutru?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, jesam vam rekao. Ja, Stanek i Vašaš. I ona dvojica ošli. Pa to sam već 15 puta do sada odgovorio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li znate gde je Mandić otišao?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa je l' vam kažem sa ovim Stanekom dole su ošli prema njegovom stanu. Solitere one, nebodere, kod "PIK-a" zgrade što su napravili. Možete ih viditi kakvi su tamo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li sta čuli da su u Vukovaru u tom periodu postojale Zenge, Zbor narodne garde?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma kakvi. Čuo sam ih u Zagrebu, kažem, kad sam izišao. Onda smo se tu kupili, svako od negde i na Borongaju di smo se skupljali za svoje dokumente. Ljudi moji, bez dokumenata, bez ičega. Tek nam bila šansa da se svi skupimo, ovaj, kad su izjavu. Onda smo se skupljali kao i ovde u Sudu, skupljali se ljudi koji su trebali doći na to. Tako i to kada smo mi išli na svedočenje. Tako se nađemo ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinite. Molim vas da li biste se malo zaustavili.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Hoću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kažete da ste se skupili u Zagrebu povodom svedočenja. Povodom kog svedočenja vi uopšte govorite? O čemu govorite?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa svedočenje... Da damo izjavu u Vukovaru šta je bilo gospodine, da kažemo zašto smo došli u Zagreb. Da smo proterani gospodine, da smo isterani iz svojih domova, je li jasno?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jeste li izjavu dali u Zagrebu ili ovde u Hagu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: U Zagrebu sam tu izjavu dao. Piše vam tamo kada. 1995. godine. Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nije 1991. godine.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je tada i vaša supruga dala izjavu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste, zajedno smo. Samo ona bila prva, ja drugi ili ja prvi, a ona druga. Ne znam. To ne znam. To ne mogu reći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste posle toga davali izjavu ovde u Hagu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kome? Nikakvu... Ova izjava što ste je vi dobili, to je vaša izjava. Ja nikom nisam svedočio više, ni izjave davao. Vama nisam dao izjavu. Samo sam bio... kao došao u Hag tu i ispitan sam bio kao pred, ovaj, za ulazak u to. Da provere da li je to istina. Što je tamo bilo, da na Sud ne dođem blesav. Ništa drugo nisam rekao. Samo... kako bih vam rekao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Verujte mi ja vas uopšte ne razumem.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa ne možete kad nećete. Ja vam drukčije ne mogu objasniti kako to se radi. Mi smo došli... Kako bih ja na svedočenje došao da ljudi me nisu primili. Šta bi rekli: "Ajde ti sedi na stolicu i ništa više". Pričali nam da su naše izjave stigle iz Zagreba, sve to, da ćete vi to imati pred sobom i eto tako. Eto, to je to.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su vam sugerisali kako da pričate?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma dajte, nemojte. Pa ljudi me ni ne znaju kao ni ja vas. Ja vas isto ne znam. Samo jezik govorimo jedan. A oni drugi jezik govore. Meni je teže s njima nego s vama. A vi nećete svoje da priznate.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, dali ste izjavu u Zagrebu ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste dali i ponovo izjavu ovde u Hagu i da li ste tu izjavu potpisali u Hagu, a da li ste potpisali onu u Zagrebu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: U Hagu nisam potpisao nikakvu izjavu. U Zagrebu sam potpisao izjavu, jer sam se borio da dobijem nešto papat. Pa ja nisam znao

hoće mene to na Sud nekad ili će nas popisati da znaju di smo. I šta? Di smo bili? Da smo građani grada Vukovara, jer oni ljudi nisu znali ko smo mi. E tako, gospodine. A tu nisam ništa potpisao, niti su mi ljudi ništa... Lepo su postupali, primili me kao u goste. E, tako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koje je to godine bilo u Hagu kada ste ponovo potvrđivali svoju izjavu iz Zagreba?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Koje godine u Hagu? Pa piše na vašem, pet godina je razlika 1905. godine u Zagrebu. A tu sam sad, evo, tu pred vama.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: 1905. godine, verovatno ste pogrešili. Mislite na 1995. godinu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, 1995. godine, pa znate valjda... Pogrešio? Kad me i tu toliko gurate u tako, kad vi to imate pred sobom sve i vi sad tražite... Ja vam moram odgovarati, ali sve što sam izjavio to je istina, istina, istina i iza nje stojim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da završimo sa ovim. Dali ste izjavu u Zagrebu. Da li ste dali izjavu ovde u Hagu istražiteljima haškog Suda?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisam. Ja sam samo sa njima popričao kao s ljudima. Nikave izjave nisam potpisao i nisu mi tražili ...

TUŽILAC MOORE: Ja se izvinjavam. Uvaženi kolega postavlja pitanja i on zapravo radi na pogrešnoj premisi, a ne radi na datome iskazu. On je pitao: "Da li ste dali izjavu u Hagu?" na strani 68. Svedok je rekao da nije dao izjavu u Hagu. Uvaženi kolega dalje postavlja pitanje: "Dali ste izjavu u Zagrebu, pa ste dali drugu izjavu ovde u Hagu". Svedok to nije rekao. Dakle, pitanje se zasniva na pogrešnoj premisi.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Moore. Mislim da smo došli do trenutka u poslednjem odgovoru kada je svedok jasno rekao da je dao izjavu 1995. godine, te da je zatim došeo u Hag ove godine, dakle sada da je došao ovamo da svedoči pred Sudom, ali da od njega nije traženo da da drugu izjavu, tako da on izjavu u Hagu nije dao. I mislim da su nas tu zapravo dovela pitanja gospodina Borovića.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ako je to odgovor da je bio samo jedanput u Hagu i to samo ovog puta. Tada u Zagrebu ste dali izjavu, rekoste, zajedno sa suprugom?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nije zajedno. Svako posebno. Kako ćemo zajedno kada je ispitivanje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Znači, svako posebno, ali istog dana?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne, ja ne znam koliko razlike bilo. Ja nisam isti dan dobio poziv, ni poziv niti mi je doručan nekakav papirić. Ne. Istog dana ne. Ja ne znam je li isti dan, ali ja nisam sedio s njom u klupi zajedno. Vi takve stvari pitate ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Idemo dalje. Vi ste rekli zajedno, ali idemo dalje ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa dobro. Ja ne mogu... bilo je zajedno ili odvojeno. 'Ajde neka bude po vašem da smo bili zajedno. Zajedno smo čovek i žena, pa možemo zajedno i sedeti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vi ste juče izjavili da ste 2. petog bili u bolnici kad su dovedeni ranjeni iz Borova Sela, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisam bio u bolnici ljudi ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ali ste izjavili da ste ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pred bolnicom ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Videli ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Išao ženi jer su javili da dođem, da joj donesem za jesti, jer kaže: "Ratno stanje već počelo". Kaže: "Dolaze ranjenici". E, tako je bilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dakle bili ste ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pred bolnicom, pred bolnicom. Pred bolnicom sam prvo bio i nisam mogao biti u bolnici kad sam dolazio i video ranjenike kada sam dolazio. Nemojte ovako, da sam bio u zatvorenom prostoru, kad sam bio vani.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste toga dana ulazili u bolnicu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne sećam se, jer sam išao... Nisam skoro ni ulazio. Ne znam. Ne znam uopšte šta je bilo. Kada sam vidio to, ne znam šta je bilo sa mnom. I dan-danas me vraćate na to i kažete kako se ja ponašam. A daj da je vama pobijeno neko, pa kako bi se vi gospodine dragi osećali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće pitanje. Ko vam je javio da tog dana dođete u bolnicu i zašto vi da dođete u bolnicu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E, ja znam isto kao i vi. Isto tako. Ako vi znate ko je javio i ja znam. E, tako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li dozvoljavate mogućnost da su vam javili iz Zbora narodne garde da dođete u bolnicu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nema nikakve... Nisu javili. Ja stojim da ne znam ništa o tome i nemojte me vući za jezik.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam, a zašto... Šta su vam javili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa kažem, da dođem ženi da donesem jesti u bolnicu. Puna će biti ranjenika. U Borovu rat. A oni se zajebavli. A ko se zajebavao... Ko se zajebavao, ja ne znam. Kako vi tako tražite nešto, takve... Imate pravo na to, ali ne možete me uterati tamo da sad ja... ljubili smo se u bolnici kad su bili ranjeni. Je l' da vam to kažem? 'Ajde molim vas.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je među tim ranjenim bilo Srba? Ili tačnije pitanje glasi: da li znate ko su bili ranjenici?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa ko su bili ranjenici ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li vi znate?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa kako kad sam čuo, valjda sam i video koga voze, bogati. Bilo ih je i u odorama, ovaj. Oni su bili redovni. Nisu bili ovi koji vi mene posmatrate ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Redovni... Hvala i vama.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U kakvim su to bili ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa znate ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Uniformama?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa znate kakve su policijske? Plave valjda. Fine. A vaše su bile ove bele policijske. Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste videli oznake na tim uniformama?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nemojte. Pa jao. Koje oznake? Na takvim ljudima da tražim oznake. Jao jeste pametni. E, svaka vam čast.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Do kada ste se zadržali tog 2. maja, odnosno 2. petog 1991. godine?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E, to vi znate. Ja ne znam više ništa, sigurno, ni koliko sam se zadržao, ni koliko sam bio, ni šta se ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne znam. To vi znate.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To angažovanje u sedmom mesecu, kako kažete, koje je bilo u vašim ulicama i u vašem kraju ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je podrazumevalo da vi čuvate straže sa oružjem ili bez oružja?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, bez oružja, brate mili. Kakvog oružja? Ispočetka tvornice radile. Deca tek se... sedmi mesec, raspust bio, osmi... škole raspuštene. Morali smo da pazimo na decu da ih ne pobiju. Šta je vama. A vi polako tup, tup, tup, dok niste tup. I prestanite to pitati o tom ratu. Krivi ste i ja stojim iza toga i ako treba obesiti, obesiti. Ja sam... da ste krivi. Vi, vaša vojska.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U vašem... Hvala. U vašem kraju koliko je bilo pripadnika te po vama kako je zovete, Civilne zaštite?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E, čoveče da vam kažem koliko je bilo. Par ljudi, koliko smo ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko je to bilo?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma, pet, šest, 10 ljudi nas bilo u toj... mala ulica, ni 500 metara dužene. I druga ista takva, i takve sve tri i onda opet druge ulice s kojima mi veze nismo imali. Ali što se tiče grada i to dalje, ja to ne znam koliko je bilo i ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nemojte me to pitati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je u svakoj ulici koju ste vi sada pominjali, bilo pripadnika te Civilne zaštite?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Autentičan, puno me pitate ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa vi ste sami rekli ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa civili, ali ja sam nazvao privatnu, ovaj, zaštitu. Kako sam vam rekao, ja iza toga stojim i samo kažem da nisu bili, kako vi kažete, nego su bili obični civili, obični ljudi, obični građani koji vole svoj grad i za njega žrtvu dali. I zato su tamo gde ste ih vi poslali, na Ovčaru.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sem čuvanja srpskih napuštenih kuća, koji vam je još bio zadatak?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma čoveče, svaki nam je zadatak bio pomoć samo i pomoć. I kakvo oružje, kad ljudi boje se sami sebe od tih granata. Mi ćemo nositi oružje tamo u mesnoj zajednici. Kako vas nije sramota.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako vam kažem da je svedokinja koja je bila u jednom drugom štabu ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Na Mitnici ovde, saopštila da su ljudi iz Civilne zaštite svi bili naoružani ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da su dobijali oružje, kakav je vaš komentar na to?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Svi su bili?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Naoružani.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A koji to? Koja je to svedokinja, da se suočimo?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo vaš komentar. Da li je to tačno? Ili nije tačno?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja koga sam vidio, nije imao oružje. A koga je ona vidila, to ja ne znam. Možda vašu vojsku.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim i puno vam hvala za ovakve reči. Jako dobro.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za 204. brigadu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Je, u Zagrebu. Je, tamo smo se skupili, tamo smo sve čuli. Sve te vaše priče, Zengovci, brigade, ustaše, četnici, ovaj, vaši četnici, nas su pisali kao da smo mi ta vojska, a te vojske nije... Regularna vojska nije poštovala Vukovar, a vaša jeste poštovala koja je prisegu metnula, kao i ja ovde, a naši nisu ni prisegu, nisu mogli ništa kad nisu bili vojnici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da vi niste imali regularnu hrvatsku vojsku u Vukovaru?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nismo. Regularnu nismo. Znači da nismo regularnu imali. Redovnu vojsku, da bi imali činove; ovaj vodnik, ovaj desetar, onaj major. Eno ga gospodin major, pitajte ga koji je bio sada čin kad je došao u Vukovar, a koji kad je izašao. Zaslugu koju je dobio gospodin ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To se zasluge dobijaju po unapređenju.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači da ste imali paravojsku?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kakvu paravojsku? Ma nikakvu ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako nije regularna vojska, kako se ona zove?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa ljudi koji brane svoj grad. Evo ovako ko... Pa ljudi jeste vi... Ja ne znam šta vi pričate. Ne mogu vam odgovarati šta vi tražite.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sledeća stvar. Ako vam predočim da je vaša supruga, koja je ispitana pre vas, nama ovde saopštila da ste vi imali oružje, šta kažete na izjavu svoje supruge?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Čujte... Oružje ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A znate kad smo imali oružje? Ali kakvo oružje. Ona ne zna šta je oružje. Ona oružje nije ni vidila, ni ništa. To je bilo oružje, bila jedna puška. To se u 22.00 smela izneti lovačka i eto tako visoka. Čija? To su dečki doneli od svojih kuća, odakle. Bilo sve oružje ako je i bilo po ulici da je vidila, civilno oružje. Ali oružje nije automatsko, nije bilo nijedno. I ne može nikoga... Kako ona videla oružje. To možda... Jeste. To je bilo... Nije smeo niko nositi preko dana. Uveče u 22.00. U 5.00 mora vratiti drugo smeni koja će dežurati po ulici. Nije... To je takvo oružje. A vojno oružje, to nije bilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste dok ste bili u dvorcu grofa Eltza obilazili svoju suprugu u bolnici?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jesam. Kad sam mogao, pored kuća fi, fi, fi i dođem do bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li je ona nekada dolazila u dvorac?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne. Ne, ne, ne, ne, ne. Nikad. Nikad. Niko u dvorac nije dolazio, samo smo mi izlazili vani. A nikad ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. E kako onda objašnjavate njenu izjavu da je ona videla to oružje?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa videla kad smo straže držali čoveče božiji ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa u gradu, u gradu. Nemojte me odmah prekidati. U gradu sam pričao. Nemojte me vući opet. Opet vam kažem da vučete na stranu. To je grad i u gradu kad smo dežurali... Vatate šta smo radili po gradu... Kad smo vaše kuće čuvali, a sad nas optužujete, a vaši su ostali i danas tu, pa s nama žive. Mi ćutimo i poštivamo ih kao ljude, ali vas ne poštivano, jer i sad fatate u mutnom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je li mogu da nastavim?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Možete koliko hoćete.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li poznajete bolničarku koja se zove Binazija Kolesar?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kako be bi. Glavna sestra bolnice. Nego.... Je, je, ovaj, Hirurškog odjela. Glavna bolnice valjda je. Kako je neh poznavao. Starija žena.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Direktno pitanje. Da li ste tražili od nje, a preko vaše supruge da vas stavi na spisak za evakuaciju?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja nisam tražio. To je supruga tražila. Ja nisam. Ona je nju zamolila. Ja ništa nisam... Kako ću ja nju moliti kada je tu supruga, kolegica i prijateljica... Hoću li ja kazati: "Daj mi mantil da se obučem. Biću fin čovjek u mantilu". Nemojte pričati. Nisam tražio i stojim iza toga da ja nisam tražio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li ste videli da li ste vi stavljeni na taj spisak za evakuaciju?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kako ste vi vidili, tako i ja. Samo mi je mogla reći da će doći ovi za evakuaciju, Crveni križ i da će evakuisati i da ćemo nositi ranjenike i ništa drugo, da ja pomognem pomoći njma izvući krevete i to i da se natovare ranjenici. To je bila priča ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Druge priče nismo imali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da li je vaša supruga pravila neki spisak u bolnici?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja ne znam. Ja nisam vidio. Ja nisam bio u bolnici. Kako mogu znati. Oni su bili u gipsaoni. Kako ja mogu znati?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A čini mi se da ste bili 19, 20. i 21.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa jesam, ali u gipsaoni nisam bio s njom kad se gospodin predstavio njma.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: O tome ne pričamo.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, ja vam govorim unapred šta ćete da me pitate. Vi samo okolišate, okolišate, a nećete direktno da ide. Je l' bilo pomoći ranjenicima za evakuaciju? Jeste. Šta je bilo u vašoj vojarni? Dalje idemo. Vraćeni smo i dalje idemo i gotovi smo. I ne da tu zavljučite ljude koji ne znaju.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli da je vaša supruga napravila spisak od 16 Zengovaca, to jest pripadnika Zbora narodne garde na kome ste bili i vi? Da li ste kasnije to čuli? 16.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Iz vaših usta ...

ADVOKAT BOROVIĆ: Izvinjavam se. Ovde je greška. Piše u transkriptu 60, a ja sam rekao 16.

SVEDOK BUČKO: A 16 je bio spisak možda ako je pisala. Ali nije pisala. Ja ne znam. A to vi kažete da je pisala. Ja nisam vidio da je pisala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li znate da li je postojala zajednička komanda za sve ove mesne zajednice koje su organizovane za zaštitu po naseljima?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Gospodine dragi, ja nigdi nisam išao ni u jednu mesnu zajednicu. Ja samo u svoju. Ta je meni bila pod nosom dole. Tu sam ja bio njen član. Naš kvart i tu smo mi bili. Eto, te ljude i poznajem. A šetao sam vam. Ko zna gdi sam prošao i svašta vidio, ali nisam ništa. Samo to znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za Tomislava Merčepa?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Čuo sam u Zagrebu gospodine.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Šta ste to čuli u Zagrebu o njemu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Gospodin Merčep je bio neki heroj valjda, šta li. Ili civil ili šta. O njemu se pričalo... Merčep, Merčep. Ja tog čoveka nisam ni vidio. Da mi kažete kako izgleda, ja ne znam. Šta je bio on tu u Vukovaru? Di je on bio u Vukovaru? Šta je on radio, to neka on odgovara. Ja ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A ko vas je u Zagrebu ispitivao za 204. brigadu Zenge?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Koje Zenge? Pa nije bilo reči Zenge i brigade. Niko me nije ispitivao za brigadu Zengi. Pa, ispitao me je što je se dešavalo u Vukovaru, zapamtite. Nije bilo Zengi, nije bilo ni ustaša i kako ih vi nabrajte, ne znam. Bilo pitanje kako je u Vukovaru, di ste bili, šta ste radili i di sam se nalazio. Kako smo ostali živi ljudi se čudili.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine, kada sam vas malopre ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma nemojte ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitao za 204. brigadu, rekli ste da su vas o tome pitali u Zagrebu ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisu pitali nego su pričali čoveče o tome. Nemojte okrenit priču.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko je o Zengama i 204. pričao u Zagrebu? S kim ste vi uopšte pričali?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma svi Vukovarci, ljudi su pričali kad se, kad se... A ko je to prenao, ja to ne znam. Čoveče, nemojte me napadati. Uopšte o tome ja nemam pojma kako je to ispalo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi u periodu devetog i desetog meseca čuli da u Vukovaru postoje propusnice kojima se ograničava kretanje građana i da ih je uradio Merčep?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Vaše uši i vaša usta govore. Ja ne znam. Nikakve propisnici, ni ništa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za pripadnike HOS-a u Vukovaru?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisam nikad. E, čujem sad na televiziji kad su prikazani filmovi. Znete. Ovi što vi pričate o HOS-u i ko je bio HOS. Pa, filmovi se prikazuju. A ko je to bio, ja to ne znam. Samo ja po filmovima mogu sada viditi šta je bilo u Vukovaru i tako. I o vama šta je bilo. Sad se puštaju filmovi po Hrvatskoj i znamo sve o vama. Da znate gospodine da znamo i kako ste ratovali. Ima od gospodina Šljivančanina jedna slika kako on puni ono što valjda baca... cev jedna i tako ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: O tome vas nisam pitao ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A ja vam kažem da znate zato što pitate mene tako, okolišate. Nećete da... Vi na mene pucate sad. A sad ću ja na vas pucati.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, da ne bismo došli u situaciju da verbalno pucamo jedan na drugog, predlažem pauzu ...

SVEDOK BUČKO: Pa ne, nije, nije. Rečima, rečima. Pa rečima, ne verbalno.

SUDIJA PARKER: Mislim da ste se obojica jako uvežbani u tome. Da li je to kraj gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Nažalost, nije.

SUDIJA PARKER: Da li imate još puno pitanja?

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa jedno petnaestak pitanja.

SUDIJA PARKER: Onda ćemo sada da napravimo pauzu. Sada ćemo da napravimo još jednu pauzu i nastavićemo u 12.40.

(pauza)

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se časni Sude što moram ponovo da se pozabavim jednim pitanjem. Moj uvaženi kolega je postavio pitanje svedoku koje smo sada otkrili. To je 7.613, sledeće pitanje: "Da li ste nekada čuli da je vaša supruga napravila spisak na kom je bilo 16 pripadnika Zbora narodne garde, uključujući i vas?". To je pogrešno. Mi smo proverili iskaz supruge tokom pauze i po našem mišljenju to nije rečeno ni na koji način. U transkriptu na stranici 2.729 tokom unakrsnog ispitivanja u ime Mrkšića, postavljeno je pitanje i to pošto je dat izvestan iskaz. Pitanje je sledeće: "Hvala gospođo Bučko. Vi ste rekli da ste uzeli komad papira, imali ste olovku u džepu i napisali ste imena na tom komadu papira i rekli ste da je bilo 15 do 16 imena". Moj uvaženi kolega, gospodine Borović je u svom unakrsnom ispitivanju uzeo taj iskaz i siguran sam da je nenamerno preoblikovao taj iskaz na sledeći način: "Hvala. I ako vam kažem da je on imao razloga kao pripadnik Zbora narodne garde, šta je sad neosporno, čak i prema onome šta ste vi rekli, da se krije u bolnici, tako da ga JNA ne bi uhapsila. Možete li to da potvrdite?" Dakle, tu su različita pominjanja tog spiska. Međutim, gospođa Bučko je u svom iskazu rekla da je ona napravila spisak, zato što je bila zabrinuta za svog muža. I nigde se ne pominju Zenge ni na koji način. Moguće je da će moj uvaženi kolega da kaže da je to bio spisak pripadnika Zbora narodne garde, on ima potpuno pravo to da kaže, ali po mom mišljenju to je još jedan primer da on nenamerno svedoku iznosi dokaze koji su na izvestan način nekorektni i nefer, da to kažem na jedan neutralan način. Po našem mišljenju ako će da postavlja takva pitanja, onda mora da citira tačno i primereno.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodin Moore. Gospodine Boroviću, izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, sad tačno ne znam koji je bio smisao pitanja. Znam da se gospođa izjašnjavala o spisku sa 16 ljudi, da su to bili njihovi muževi, zaposlenih iz bolnice i da li je u kontekstu bilo da je neko od svedoka dao podatke da su pripadnici Zengi, moguće. Ako tužioca zadovoljava, neka ostane da je to pitanje od 16 njihovih muževa. A mi ćemo kroz druge svedoke još detaljnije dokazati da su svi bili pripadnici Zengi, jer već imamo neke dokaze na tu okolnost. Tako da dozvoljavam da je

pitanje bilo neprecizno, a možemo sada i da ga ponovimo. Jer ja nisam sugerisao, niti imam nameru. Znači, pitanje je bilo prosto: da li je pravila spisak od 16 ljudi koji su pripadnici Zengi? Znači, to je bilo pitanje. I očekivao sam odgovor časni Sude. Čak sam, oprostite časni Sude, u pitanju dao neku formulaciju da li ste ikada čuli da je pravila spisak od 16 ljudi. Znači, ostavio sam mogućnost svedoku da se nepristrasno izjasni o mom pitanju. U svakom slučaju, mogu i da ponovim... Pardon, mogu i da ponovim pitanje, pa formulacija ...

SUDIJA PARKER: Ne, gospodine Boroviću, mislim da nema nikakve potrebe za tim. Odgovor je bio vrlo jasan. Ovaj svedok nije čuo za takav spisak, niti bilo kakav sličan spisak. Nema potrebe da se na to vraćamo. To je pitanje na koje treba da obrate pažnju svi advokati. Ako se svedoku iznosi iskaz nekog drugog svedoka, koji je već dat, mora tačno da se iznese. Kao što je ukazano, postoji značajna razlika između onoga šta je izneseno ovde i onoga šta je, u stvari, svedok rekao. To neće pomoći nikome u ovom predmetu i zbog toga tražim od advokata da ubuduće budu pažljivi ako citiraju iskaze drugih svedoka, da to učine kako treba, kako ne bi bilo nikakvih nesprazuma ili drugih teškoća. Mislim da sad to pitanje možemo da ostavimo po strani i da pređemo na preostalih 15 pitanja gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li svedok onda može da objasni, delimično sam mu to već predočio, šta je izjavio istražiteljima, da kaže da je posle podne: "Video sam neke od branitelja Vukovara obučene u medicinske uniforme. Bio sam jako razočaran što su presvukli uniforme i pretvarali se da su osoblje bolnice". Moje pitanje glasi, pošto citiram upravo ovog svedoka, zašto je bio jako razočaran što su se branioci Vukovara presvukli u bolničke uniforme?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Šta ćemo odgovoriti? Kako sam ja imao tu usranu, takoreći, krpku, tako su i oni jadnici i ja sam video i rekao: "Šta je to? Za čega vam to služi kada vi nemate obeležja". Pa, to oni nisu ljudi da ne znaju šta je to. Jer svaki radnik bolnice je imao svoj privezak, kao i svi drugi koji rade, tako su i oni. E zato sam ja to rekao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja se stvarno izvinjavam. Dovođiću s ovim pitanjem koje će biti drugo pitanje. Vrlo decidirano kažete: "Bio sam vrlo razočaran zašto branitelji Vukovara se presvlače ... "

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne, ne, ne. Ne, ne, ne ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne, onda molim da se ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne branitelji. Nisam ja nigdi izjavio branitelji. Nemojte mi ih naguravati. Ne, ne, ne, ne. Nije bilo reči o braniteljima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Molio bih časni Sude da mu sudski poslužitelj ovu BHS verziju da, svedoku. Na engleskoj verziji to je strana 3, prvi, drugi, treći, četvrti, peti stav. Dakle, imate stranu 3, peti stav.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Peti stav, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A na engleskoj verziji strana 4, drugi stav. To što piše Kolak.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kolak, Kolak ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Čitajte od početka ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: O kej, O kej, O kej, našao sam, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Budite ljubazni, pa pročitajte ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Četvrti je l'? Dobro je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hoćete li glasno pročitati?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Hoću, hoću. Polako samo: "Posle pada vidio sam neke od branitelja", pazite, branitelja grada Vukovara, a ne vojske branitelja ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Molim vas gospodine, hoćete biti ljubazni ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Hoću, hoću ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da pročitate ono šta tražim od vas?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da izađu... Gde sam? Samo malo... Sad sam ja malo... Opet me dirate: "Kada je u bolnicu došao ... "

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Oprostite, molim vas ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: "Kad sam došao u bolnicu rekao sam vojniku", a to sam preskočio. Otišao sam gore, jebiga. "Posle pada vidio sam neke od ... "

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinjavam se. Nisam vam to rekao. Znači ovo: "Posle podne", a ne: "Posle pada". Počinje: "Posle podne", i nastavite čitati na svom jeziku.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: "Posle podne sam neke od branitelja Vukovara obučene u medicinsku unuformu", je l' tako? "Bio sam jako razočaran što su se presvukli u uniformu i pretvaraju se da su osoba bolnička", je l' tako?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Bolnice ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da vas ne mučim dalje.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E pa, mučite me ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li tu piše branitelji Vukovara, kao što sam vam ja citirao?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste, branitelji Vukovara, ne vojska. Ali branitelji, ljudi branitelji koji su branili svoj grad. Kako me sada ne možete shvatiti. Branitelji, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Idemo dalje. To je za mene dovoljno.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E, dobro ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće pitanje. Ko je Josip Lovrinić, da li znate?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko je?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Žena mu u bolnici radila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A ko je on? Ne prepoznajemo ga valjda samo po ženi?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja njega u bolnici... Ja njega nikad nisam zajedno pio ni jeo. Nikad u životu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate šta je po zanimanju?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li nam onda možete objasniti kako ste u ovoj svojoj izjavi naveli da je on radio u bolničkoj kuhinji?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Je, je ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I odakle vi to uopšte znate ako ga nikada niste videli, kažete ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Hoću ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nikada niste... Sačekajte samo malo. Čuli za njegovo zanimanje?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Je, je. U autobusu sam saznao na ovaj... u vojarni, kad su nas natrpali, kad su vaši policajci tukli i kad su kazali: "Šta ste vi radili u bolnici?", a mantile su imali na sebi. Pa vikali na njih. Svašta. A on jadtik kaže: "Ja sam seko meso u bolnici? A ovaj Sić kaže: "Ja sam nosio vodu u bolnici".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Jeste li se upoznali vi sa njim u autobusu ili kako znate da je on ako kažete da ga nikada niste pre toga ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, on to rekao ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Upoznali?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: On rekao, odgovarao što mu ovaj policajac postavio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, molim. Pa, kako nisam znao?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Stanko Sremac nije bio iz vašeg kraja niti iz vaše ulice, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A bio vam je neko ko je zapovedao?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste vi imali štab?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li je na Sajmištu bio neki štab Zengi? Da li je vama poznato?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nikakvi štab, samo mesna zajednica na Sajmištu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate ko je Zlatko Mentese?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Mentese?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jeste.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To je moj komšija, sused, kako se kaže.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je u njegovoj kući bio štab?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne. To je druga... preko kuća od mene.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznato da je glavni štab Zengi u vašem kraju bio u školi?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne. Ja nisam vidio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate ko je Josip Tomašević, zvani Josa?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate koliko je od bolnice udaljen MUP?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: MUP od bolnice? MUP od bolnice odmah prva zgrada bila policija.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Do bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li znate koliko je pošta udaljena od bolnice?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pošta, pošta je kod Vuke.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko daleko?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A pa, ja ne mogu... Nisam merio. Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koliko je "Vupik" bio daleko od ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: "Vupik"?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Od MUP-a?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Od MUP-a? Od MUP-a bilo, pa eto, koliko je dvorac bio od bolnice toliko i... manje samo za prelaz ceste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate gde se nalazio Sud u Vukovaru?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko je on daleko od bolnice?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, Sud je bio tu kod bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi nekada čuli za ustaše?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Preko filma, jer ja sam ratno dete, pa znate kad sam rođen, pa znate koliko sam imao godina.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Šta znate da nam kažete ko su bile ustaše?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ništa ne znam, samo što sam video na filmu. Ili šta su bili, kako prikazuju, tako kao što je i sad bilo. Takva slika mi je pred očima. E, ista.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A kakvu sliku imate o njima?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jako lošu. Jako lošu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste nam malo pomogli u par rečenica ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne mogu to ja ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko su oni bili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To ste vi čuli. Ja sam davao to izvješće. Ja ostajem na onome što sam rekao. I nemam više šta razgovarati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li ste čuli za osobu pod nadimkom Jastreb?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Čuo sam u Zagrebu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli za osobu pod nadimkom Kondor?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma kakvi čuo. Ni napameti mi nije ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kasarna, pričali ste i do detalja ste juče objasnili šta vam se tamo dešavalo i onda ste spomenuli osobu, plav, visok kapetan koji je imao problem sa čitanjem, mucao je ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da, da, da ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kad je pročitao vaše ime, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Je, je ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo malo, jesam li vam dobro to ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Je l' to u vojarni?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jeste. Taj plavi koji je mucao, je l' mucao od straha... samo malo... ili je to prirodno?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne znam je li prirodno, ali vala nije znao pročitati, jer ime mu nije odgovaralo. Bučko Irinej mu nije odgovaralo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Ali rekli ste: "Čovek je mucao".

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, kako kad ja ne znam... Irinej šta znači... Šta je to rekao... Morao je to reći, onako teško je Irinej izgovorio. Nije mucao ono mmmmm. Ali normalno... i vi sada takva pitanja postavljate. Onda nije bio časnik mutav čovek. Valjda je časnik... A, ljudi moji. Ja pri tome stojim da sve što sam izjavio da je to tako. I samo mogu odgovarati da je tako i na da. Ništa više što me dalje pitate. Ništa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Taj plavi oficir kako je izgledao? Opišite ga malo bliže?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, ne možem ga ja opisati čoveče, šta pričate. Pa nije on bio sa mnom kolega ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Hvala lepo ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nije bio kolega ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako ga ne možete opisati ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Sa mnom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Izjavili ste na strani 8, red 22, jučerašnjeg zapisnika da su svi uzeli mantile, pa ste odgovorili: "Znam šta nam je bilo naređeno". Moje pitanje glasi: ko vam je naredio da obučete bele mantile?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nemojte tako. Okrenili ste opet. Moram da vas ispravim. Vi okrećete pitanja i nemojte mi takva pitanja postavljati, jer neću odgovarati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li mogu dobiti odgovor ili ne? Bez gledanja u tužioca, da li mogu dobiti odgovor ili ne?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: U vas gledam juče kako se smijete. Ja ne smem nigdi pogledati ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo mi odgovorite ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa ja gledam ovde i šutim. A gdi ću ja gledati to je moja stvar. Nemojte me nagovarati di da gledam. Tako ste fin da vas gledam. Pa, kad vas vidim, mračni ste mi pred očima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Iskreno rečeno ne znam... Ja vas stvarno ne provociram. Hoćete li mi odgovoriti ili ne?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nemojte mi reći... Molim vas... Nemojte mi reći. Jaki ste. Fini, mekani, kao janje. Kao janje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Je l' to odgovor?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da, da. Da ste jako fini. Kao janje ste fini.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste... Da li ste vi u bolnici nosili ranjenike?
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nisam ni stigao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A zašto niste pokušali ako ste rekli da ste otišli tamo da pomognete oko ranjenika, zašto niste ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da me maršne... Kako kad su vaša vozila došla, autobusi, došli kamioni, sve. Sama vojska došla. Sve su sami radili. Sestre i doktori bili u gipsaoni, a mi smo stajali na zidu kao guzice, da izvinete. Nismo smeli maknuti se.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja mislim da je ovo Međunarodni sud, da moramo malo birati izraze ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, je l' su rekli... što vaši nisu birali izraze kad su tukli i vikali, jebavali, da izvinete, mogu i ja reći ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa oni neka čuju šta je sve bilo. Oni ne znaju šta je bilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E, hvala i vama ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je vas neko tukao? Da ili ne?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne, mene lično ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste u Zagrebu kada ste davali izjavu, crtali neku skicu bolnice i pokazivali tužiocima?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nikad nisam... Ne sećam se šta sam radio. Uopšte. Šta sam radio u Zagrebu, jer sam bio bez ičega, došao sam ovaki, gol i bos ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitam da li ste crtali ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nigdi ja nisam crtao. Ja ne znam da sam crtao. Ja se ne sećam. Ne znam i gotovo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I šta se to, definitivno da završimo, pošto sam obećao Sudu do 15 pitanja, čuli u Zagrebu o 204. brigadi Zengi? Šta možete da nam kažete ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Šta smo čuli?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta ste čuli ko su ti ljudi bili?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa, smijali smo se jedni drugima ko je to organizirao, ko je bio... Ja ne znam ko je bio sa strane Vukovara, ko je dolazio, koja je to brigada bila. Ja nisam bio. Ja ne znam te Zengovce. Ja nisam ni vidio ni čuo. Niti mirisao niti kuhao. Ne, ne. To ja ne znam ko je.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Časni Sude, završiću i obećao sam. I to bi bio kraj mog unakrsnog ispitivanja. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Boroviću. Sada je ostao još samo jedan advokat da vas ispituje gospodin Lukić.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Bučko dobar dan. Da vam se predstavim. Ja sam Novak Lukić, advokat.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Hvala. I ja vama se predstavljam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja pretpostavljam da ste i dosta umorni i imam želju zaista da brzo prođem sa temama koje me interesuju i predlažem vam dve stvari, da bismo danas zaista mogli da okončamo uspešno vaše svedočenje. Jedno je da napravite malu pauzu kada vam ja postavim pitanje, jer su se prevodioci već žalili ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro, dobro, dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Već niste ispoštovali moj predlog. Sačekajte, znači, da ja završim celo pitanje do kraja, sačekajte par sekundi, pa onda odgovorite, a ja ću gledati da pitanja budu formulisana tako da mi kratko odgovarate sa da ili ne? Ako možete ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Može ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ako tražite ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Može, može.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I ja ću vas pitati isključivo stvari koje se vezuju za ono šta ste juče svedočili. To mene jedino interesuje. Interesovale su me druge stvari, ali su kolege već pitale. Znači, interesuje me vaše sećanje, da pojasnimo malo stvari oko 20. novembra 1991. godine. Ovo šta ću vas sada pitati odnosi se isključivo na dešavanja tog dana, je l' u redu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, mene interesuje samo malo da detaljnije pokušamo da opredelimo vremensko dešavanje pojedinih tih trenutaka 20... govorim o 20. ujutru ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pa, mi sada kažete da li ja grešim ako tvrdim ...
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: 20 ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo, samo malo... Samo malo, nisam ni postavio pitanje. Prvo je vaša supruga pozvana na sastanak, je l' tako?
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I vi ste tada izašli iz te prostorije u kojoj ste zajedno bili te noći, zajedno sa vašom suprugom, je l' tako?
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste onda u hodniku bolnice, kako ste juče opisivali tužiocu, videli Šljivančanina i doktora Ivankovića, je l' tako?
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I rekli ste da je to po vašoj proceni, a ja ne tražim da bude precizna, znam koliko je prošlo vremena, bilo negde između 8.00 i 9.00, je l' tako?
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne, ne, ne. Ne, to je bilo kasnije kada sam se ja s njima sreo. Kasnije je to bilo. Nije bilo baš u 9.00, jer oni su došli ujutru natovarit, a ne... Koliko je to bilo sati ja ne znam gospodine.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Polako ćemo. Onda idemo dalje ...
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nakon izlaska iz te sobe ...
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste otišli do gipsaone da tražite da vam žena otključa sobu da uzmete vašu jaknu. Moje pitanje ...
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je sledeće ...
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da, da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko je po vama prošlo vremena od trenutka kada ste izašli iz sobe gde ste spavali, do trenutka kada ste otišli u gipsaonu? Možete li da kažete koliko je to vremena trajalo?
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kad sam se digao mislite?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da.
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa ja sam se digao ujutru ne znam u koliko. Ja sam se sve šetao po bolnici dok nisam trebao vani.. dok nisu došli, ovaj, oni koji su trebali, a to je Prva pomoć... nego došli vojnici i vojska. E tako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I koliko je sati ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne možem ja reći vama. Ja nisam imao sat i ja to ne znam i stojim iza toga da ja ne znam koliko je bilo sati. Znam da su došli... oni su došli oko 8.00 sigurno... tu je bilo. 8.00, manje-više... ujutru su došli. Šta ja znam koliko je bilo. Ne znam ja to.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Samo polako gospodine Bučko.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne pitam vas koliko je bilo sati. Da li možete da kažete da je od trenutka kada ste izašli iz sobe gde ste proveli noć ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Do trenutka kada ste otišli u gipsaonu da uzmete ključ da uzmete jaknu, da li je prošlo 15 minuta, pola sata ili sat? Da li to možete da mi opredelite?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To nisam ni rekao da sam ušao u gipsaonu. To je greška.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ispravljam se ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E, ispravljate se ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada ste poslali onu koleginicu da pozove vašu suprugu ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko je prošlo, po vama, minuta ili vremena, da li se sećate?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: To... Ma ne možem ja vama reći minute i vremena. Nemojte me s tim opterećivati. Ja imam 63 godine... Ni sat nisam ja, ne da minute pamtim. 'Ajde, nemojte ljudi pričati.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste odatle, kako ste juče opisali, bili gurnuti od jednog vojnika, izbačeni napolje ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da, da, da. Ali ne tako, ne tako ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo, samo malo. Ja pokušavam da idemo što brže ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: 'Ajde, 'ajde... Nemojte vi mene sad terati brzo. Polako. Ja imam vremena ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi smo sve to već čuli. Ja želim samo nešto što nismo čuli ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa kad ste čuli, ja stojim... Da mi rešimo, sve što tamo piše, ja priznajem da je to tako i ja sam se zakleo da ću odgovarati istinu. I istinu, istinu. I dosta. Ako možemo završiti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste ušli na kraju u autobus koji je, kako sam ja shvatio, već skoro bio ispunjen ljudima i seli ste u treći red, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma prvi... Zadnji sam ušao. Di sam seo, to ne znam. Zadnji sam ušao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To sam hteo da mi potvrdite da ste vi zadnji ušli ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste, zadnji sam ušao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U autobus ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Zadnjeg me izgurali ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jer ja sam od prvog dana bio vani i hteo sam živit u Vukovaru, a ne da me oni oteraju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada ste došli u kasarnu tamo ste zatekli autobuse već, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I ti autobusi u kasarni, oni su bili puni ljudi, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate kad ste videli Šljivančanina i Ivankovića ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Prethodno u bolnici, znači pre nego što ste otišli u autobus, jeste li vi imali tada na sebi taj beli mantil koji ste obukli 19?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Kad sam ih sreo jesam imao. Išao sam po kaput.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Sada mi još jednu stvar odgovorite. Opisali ste juče tužiocu, rekli ste i u svojoj izjavi u Tužilaštvu koju ste dali 1995. godine, Šljivančanina ste videli tada ujutru u 8.00 ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne moramo da kažemo u koliko sati. U 8.00, 9.00, pre nego što ste stavljeni u autobuse ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pre, kad bilo sve počišćeno, kad nije bilo autobusa, nikoga, on i Ivanković ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo molim vas ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma ne možete ubediti. Ja ne priznajem vaše odgovore ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Molim vas ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne možete me naterati na to ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja nisam završio pitanje.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pitajte, 'ajde pitajte da završimo da ljudi ne sede tu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je dobar predlog. Ja vas sada pitam, znači, samo saslušajte pitanje do kraja. Šljivančanina ste videli ujutru u bolnici kad je bio sa doktorom Ivankovićem pre nego što ste otišli u autobus, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Šljivančanina ste videli drugi put kada ste vraćeni iz kasarne i poređani u liniju kad je tu bio i Bogdan, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Tu ste obavili taj, što vas je pitao, vas i Bogdana, Šljivančanin, kako ste juče pričali, onda videli svoju suprugu, pošli sa njom i otišli ka glavnom izlazu iz bolnice da čekate evakuaciju, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se sećate da ste u izjavi Tužilaštvu 1995. godine, a to niste juče tužiocu rekli, pa da vam ne čitam, rekli da ste tada kada ste polazili u evakuaciju, znači, sada sa suprugom, da ste ponovo videli Šljivančanina koji je vama predložio da vaša supruga ostane da radi u bolnici.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' se sećate?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Šetao je po dvorištu bolnice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: On je predložio da vaša supruga ako hoće ostane, da može da ode kod rodbine i da se vrati i da ponovo radi u bolnici.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se sećate da ste u Tužilaštvu 1995. godine izjavili da je tada gospodin Šljivančanin vama predložio da da vozilo da odete do mesta Berak?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste. Čuo sam od nje. I on je šetao i tamo s njima pričao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja ne znam šta je pričao, ali on je s njima pričao ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nije 1995. godine, ej. Nemojte 1995. godine, nego 1991. godine.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne, ne. Govorim 1995. godine kada ste Tužilaštvu dali izjavu. O tome pitam.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A da, da, da. Da, da. Ja mislim da vi sada 1995. godine mi rekli ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam na početku rekao da vas pitam isključivo za 20. novembar 1991. godine ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro. Dobro, dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sada, mene interesuje još nekoliko pitanje da nam pojasnite sada oko onog šta ste juče uglavnom detaljno opisivali oko dešavanja u kasarni.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Prvo ste pomenuli dva brata. Jedan, koji je bio u autobusu, drugi ispred autobusa i rekli ste da se sećate da je njihov otac bio Husnik koji je sa vama radio nekad, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da. To jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada ste 1995. godine dali izjavu Tužilaštvu, vi ste rekli njihove nadimke. Pa ću vas ja sada podsetiti, da li se sećate da su njihovi nadimci bili Ico i Faca?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste, ali ne znam koji je bio koji. Jedan bio svetal, a jedan bio, ovaj, plav... crni i plavi, kako se kaže.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam znači ime Ivica Husnik nešto više? Da li je možda to taj Ico?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ico? Ja ne znam. Ne. Husnik je Milan. Ja mislim... Ne... Kako se zvao? Husnik Milan... Otac mu bio ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne znam ja kako se on prezivao 100 posto. Otac im. Samo znam i njega i njih.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Juče kada ste svedočili tužiocu i kada ste opisivali to dešavanje u kasarni, niste pomenuli jedan detalj koji ste naveli u vašoj izjavi iz 1995. godine, pa ću sada da vas podsetim da vidim da li se toga sada sećate. Rekli ste tada, dok ste bili u autobusima ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U kasarni, da je došao još jedan autobus sa rezervnim policajcima ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' se sećate da ste to rekli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jesu li vas tukli ti rezervni policajci?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne da su tukli, nego batinali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. A šta vi shvatate pod pojmom "rezervni policajac"? Je l' možete to da mi objasnite?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa nije rezervni policajac ako je u bjeloj ununiformi, pravi vojni policajci ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Što ste ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Valjda sam bio vojnik.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znam. Pretpostavljam da znamo svi šta je vojni policajac ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E pa, onda ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali ste u izjavi rekli ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Možda ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da su to rezervisti.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ma kakvi rezervisti čoveče. Nemojte me praviti na budalu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne želim. Taman posla.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja vam neću ispravljati, samo kažem da tvrdim da nije.... kad su imali bjelu uniformu i one pendreke... i pandreci visli. I udarali. Jedan udara, jedan šuta nogama ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo, samo malo ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da, samo malo. Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta ste rekli, da su bili u belim uniformama, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa ono, ono, vojničko. Policajci su u bjelim onim... Kako sada? Odora. Mi kažemo odore. Kako se kaže? Uniforme. Normalno se zna, 100 posto vojna uniforma.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste danas više puta rekli da sve šta ste rekli 1995. godine je istina. Je l' se sećate da ste to rekli?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Takođe ste danas rekli da vam je pamćenje bilo svežije 1995. godine, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste. Pa naravna stvar kad sam bio mlađi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Molio bih poslužitelja samo za trenutak da stavimo ispred svedoka njegovu izjavu koju je dao 1995. godine, strana 4. Za moje kolege iz Tužilaštva je BHS verzija, samo trenutak. U pitanju je strana 5, sredina. Četvrti pasus na engleskom. E sad ne... Za vas je strana 4, gospodine. Strana 4. Pročitajte naglas ovo što sam žutim podvukao i stavio broj 1 sa strane. Samo tu kratku rečenicu.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Aha, to: "Još je jedan autobus stigao, ali kasnije u..." Eh, ne moram ni čitati. To je greška u tome što je on došao kasnije. Nije on došao s ovim autobusima što su ranjenike dovezli. To je to. Vama da objasnim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo pročitajte mi rečenicu

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: "Još je jedan autobus stigao kasnije, ali u njemu su bili srpski rezervisti." Eto ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Eto, možda.... Čujte, ja nisam mogao odlučiti šta je bilo. Autobus je imao ono... stari autobusi. Ako se sećate, vi znate. Možda ih kod vas još ima. I ja nisam mogao odlučiti ni šta je šta. Ali oni nisu došli... autobus pun pred nas, nego prazan, a onda su policajci došli.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E, molim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Neka ostane ta izjava još malo ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Hajde, hajde.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kod vas, ali sada ću vas pitati nešto drugo.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Hajde.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste tu opisali da su stajala tu neka tri oficira, da su vas ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Pa bilo svašta. Ja više ni ne znam ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Samo malo, molim vas. Vi ste u vašoj izjavi rekli da ste u toj grupi lokalnih prepoznali čoveka za koga ste rekli da se preziva Zorić. Je l' se sećate toga?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste. Zorić... Zorići, to su tamo u doktora Mladena Stojanovića bili. To bilo više tamo Srba. Tamo bilo naselje više Srba.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I njega ste videli u toj grupi koja je stajala pored ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste, jeste. Zorića ima tamo više tog imena, braće, koliko ih ima ne znam. Ja mislim da ih i sad ima tamo.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, možemo li za trenutak na privatnu sednicu da predemo?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Otvorena sednica, časni Sude

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Opisali ste juče to, da kažem, udaranje na putu iz autobusa u drugi autobus i udaranje u samom autobusu. Sad ću ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da vas pitam sledeće, molim vas.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste, pretpostavljam, znali gospodina Kolesar Mihalja?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da. Muž od Bibe.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' i on bio u toj grupi koja je iz autobusa izašla ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste, jeste, jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I prešla u drugi autobus, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da. On je došao u mom autobusu, bilo nas trojica

...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znam, znam ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E, dobro. Da ne bi bilo opet da ste mi podmetnili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je on bio čovek koji je ušao u autobus koji je vraćen u bolnicu? Je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li poznajete čoveka koji se zove Vilhem Rudolf?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Naja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nisam razumeo.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne razumem. Ne znam ga. Kako da vam kažem. Kažem naja. Zato sam rekao naja.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li opet za trenutak da predemo na privatnu sednicu.

SVEDOK BUČKO: Može. A vi 'oćete mene ...

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nemojte više sada pominjati ova imena. Ja ću vas sad pitati, ali nemojte da pominjete imena, zato smo bili na privatnoj sednici. Samo mi kažite. Za ovu dvojicu koju znate, tu dvojicu ljudi, jer verujete da su oni časni ljudi?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ove što ste vi prozvali?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ja njih ne razumem... Ja njih ne znam. Ove što ste vi sad ...

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad samo znači da pojasnimo još jedno pitanje iz ove teme i više nećemo o tome razgovarati.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro. Drago mi je da prestajemo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Imaću ukupno možda još tri pitanja i završavam definitivno.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo mi kažite da li možete da se setite u ovoj vašoj grupi koja je vraćena ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko je bilo ljudi u belim mantilima?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A ja ne znam koliko je bilo u belim mantilima, jer mantili se nisu brojali. Ali svi su pobacani ko je imao. Ja ne znam ko je imao, pobacani su dole bili. I kazali su: "Vidi ovi kakvi su bili doktori". Kaže: "Ovaj seko meso, ovaj zalevao, a šta ste vi decu klali", kaže, "i njima servirali mesto da ste ih lečili". Eto. I onda ti mantili i onda udri batine i ja ne znam šta dalje da vam kažem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad ćemo par pitanja kad ste se vratili, znači, u bolnicu. Tu ste poređani u liniju. To ste opisali juče, neću da vam ponavljam ništa oko toga. Tu je gospodin Šljivančanin bio sa još jednim majorom ...

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I Bogdan ...
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I opisali ste taj dijalog.
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko sam ja
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: I to što sam ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo, molim vas. Pitanje je sledeće. Koliko sam ja shvatio vi ste bili među prvima kojima je Šljivančanin prišao ili prvi ...
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne, ne, ne. Evo ovako je bilo. Autobus je stao, vrata se otvorila. Ovi vojnici su se digli i jedan zagrljio jednoga. A sad ja ne znam... Ja znam da, ovaj, ne znam toga lično ko je, je l', i zagrljio i kaže: "Jedini jedan Srbin koji je ubio Srbina", i izveo ga je van, ali bio Adžaga unutra koji je bio krvav. I onda onaj drugi... odveli ga pravac u bolnicu. E onda sam ja... Onda gospodin Šljivančanin došao. Naredio: "Jeste li bili vojnici, jer ne znate se postrojiti ... "

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Samo malo. Je l' Šljivančanin prvi s vama obavio razgovor, prvo s vama pa sa ostalima?
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne. Ne, ne, ne. Prvo pitao Bogdana je l' me poznaje, a onda je l' ja poznajem Bogdana. I bilo reči: "Ne", Bogdan mene ne poznaje, a ni ja Bogdana i on kaže: "Marš" i ja ošao prema bolnici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I koliko je prošlo po vama, to vas molim da se sad setite, nemojte odmah da mi kažete da se ne sećate ...
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Ne, ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pošto se, vidim, dosta detalja prilično sećate i razumem ...
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitanje: koliko je, po vama, prošlo vremena od trenutka kada vam je Šljivančanin rekao: "Marš", do trenutka kada ste s njim ponovo razgovarali, kada vam se ponudio da vas odveze u Berak?
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: O, to bilo popodne. A, 14.00,15.00. Mi smo po mraku išli prema.... u Mitrovicu u mrak došli. Ja vam ne mogu to reći koliko je bilo, ali bilo je već... popodne je uglavnom bilo. Ali koliko popodne, je li bilo 14.00, 15.00, 16.00, to ja ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. A ovaj trenutak kada vam je Šljivančanin rekao: "Marš", koliko je to sati bilo? Je l' to bilo oko 12.00?
SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: E, možda i oko 12.00 ili 13.00. Tu je bilo negdi. Ne znam, ne mogu reći. To ne mogu reći 100 posto nikako. Ne znam, nisam gledao na sat. Sad ću vam reći ako treba. Ali onda nisam ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moje poslednje pitanje, odnosno moj zaključak. Vi kažete da li grešim. Znači, prošlo je neko vreme, sat do dva do tri od trenutka kada vam je Šljivančanin rekao: "Marš" do trenutka kada vam je ponudio da vas prebaci u Berak, je l' tako?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Tako. Dok su autobusi se tamo... su se oni ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ja sam završio sa svojim ispitivanjem.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, izvolite.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vama su postavljena pitanja o Kolakovim sinovima. Da li se sećate tih pitanja?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: A jeste. To meni. Da, da, da. Je, sećam se da su postavljana, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi njih ponovo videli od tog vremena?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Nikad više ih nisam video. Nikad više.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li znate šta se s njima dogodilo?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da li su sahranjeni ili ih traže, ne znam. Otac im je u Osijeku sada, a tu im najmlađi brat valjda, srednji, ne znam. Tu živi u njihovoj kući, tu di su oni živili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. I na kraju ovo. Vama je ponekad bilo teško da budete strpljivi, ali recite nam koliko je vama važno pred ovim Sudom da kažete istinu?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Koliko je meni ...

ADVOKAT LUKIĆ: Časni Sude, ja ulažem prigovor.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Pitanje je tužilac mogao da postavi na kraju glavnog ispitivanja, ali ja mislim da nije nijednom rečju proizašlo njegovo osećenje iz pitanja koja smo mi postavljali u unakrsnom ispitivanju. Mislim da to sad je irelevantno da se kaže.

TUŽILAC MOORE: Svedok je ponovio više puta ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, ja mislim da u dovoljnoj meri proizilazi iz nekoliko pitanja da možete da ga postavite.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li onda možete sudijam da kažete koliko je vama važno da kažete istinu ovde, ako vam je stvarno važno?

SVEDOK BUČKO – ODGOVOR: Da ne bi mi oduživali, ja govorim istinu, samo istinu, za svoj grad i za svoje sve koji su poginuli, koji su se borili za to. Nisu nosili oružje veliko, jer nije pao grad radi njih, nego radi ovih što tu sede, vojske JNA. Eto, to je moja zadnja reč i više nemam šta reći.

TUŽILAC MOORE: Ja nemam više pitanja. Najlepše hvala.

SUDIJA PARKER: Vi ćete sigurno da se obradujete kada vam kažem da je ovo kraj vašeg svedočenja i vašeg ispitivanja. Dakle, ne morate više da odgovarate ni na kakva pitanja. Pretresno veće vam se zahvaljuje što ste nam pomogli i što ste došli ovamo u Hag. Sada možete da odete. Ispratiće vas sudski poslužitelj i naravno, vi sa svojom suprugom možete da se vratite kući. Hvala vam.

SVEDOK BUČKO: Hvala vam, časni Sude. I hvala vam što ste me saslušali.

TUŽILAC MOORE: Tužilaštvo sada može da pozove sledećeg svedoka. To je zaštićeni svedok P-032, a naravno to zavisi od vas.

SUDIJA PARKER: Ako se radi o zaštićenom svedoku, plašim se da će nam sve vreme koje nam je preostalo da ode samo na pripreme kako bi svedok mogao na adekvatan način da se uvede u sudnicu, tako da mislim da nema baš previše smisla da se sada poziva svedoka. Da li onda Pretresno veće može sada da iskoristi priliku... Gospodine Boroviću, da li ste vi imali neko pitanje?

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa časni Sude, imao sam, ali ne znam da li ćete vi prvo, da vas ne prekidam, ali u svakom slučaju, pošto smo čuli ovog svedoka, ja sam sačekao da on svedoči. Pitao sam ga za onu skicu i ovo je trenutak da preko vas postavimo pitanje Tužilaštvu, vezano za dokaz P128, a tiče se skice koju je potpisala supruga današnjeg svedoka, koji je takođe saopštio da on isto nema veze sa tom skicom. I da se Tužilaštvo izjasni povodom tog dokumenta koji je predalo Odbrani, pa ako imaju originalnu verziju, da je dostave braniocima, jer mi smo to uveli kao dokaz i koristićemo u toku ovog postupka. Tako da molim Tužilaštvo da se, pre svega, izjasni i da da komentar na to. Hvala.

SUDIJA PARKER: Da li vi znate za to, odmah ovako napamet gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Bojim se da ne znam.

SUDIJA PARKER: Pretpostavljam da ćete vi to onda da proverite.

TUŽILAC MOORE: Da, naravno. Hoću.

SUDIJA PARKER: Hvala. Videćemo šta će da se pronađe gospodine Boroviću. Ali to nas zapravo dovodi do onoga šta je Pretresno veće htelo da spomene. Budući da se približavamo kraju ovonedeljnog rada pre jedne duže pauze, na početku suđenja bilo je još podosta nesigurnosti u vezi sa završetkom obelodanjivanja od strane Tužilaštva. Gospodine Moore, recite nam da li je taj postupak u potpunosti obavljen?

TUŽILAC MOORE: Obavlja se onoliko intenzivno koliko mi mislimo da je moguće. Ja to kažem vrlo jasno. Uvažene kolege su, čini mi se, juče ili prekjuče tražile da proverimo četiri imena. Mi to sada radimo. Mi ne znamo koliko je to relevantno, ali imamo poverenja u njih. Što se pak tiče hrvatske optužnice, mi smo juče vodili razgovore. Možda bih trebalo da objasnim, naime, vode se sudski postupci u Hrvatskoj, u Vukovaru pred Županijskim sudom. Na osnovu tih istraga je napravljena optužnica i kolege su nedavno u vezi s tim postavljale pitanja. Mi smo tu optužnicu obelodanili, kao i optužnicu za postupak koji se vodi u Beogradu i sada ponovo tražimo, kako bismo mogli da proverimo, da li imamo još neke izjave svedoka ili možda znamo svedoke koji učestvuju u tim postupcima, a naravno uz ogradu koju ja imam, kao zabrinutost, da ne bih hteo da obelodanim imena koja mogu u raznim pravnim sistemima da budu pod zaštitom. To je operacija koja je u toku i mi nju vrlo revnosno obavljamo. Jedino šta je preostalo, a o čemu smo razgovarali, a čega se ja sećam, tiče se svedoka iz *Predmeta Milošević*. Mi smo nastojali da vidimo koliko bi to relevantno bilo za ovo suđenje i obelodanili smo svu dokumentaciju naših svedoka koji su svedočili u *Predmetu Milošević*, a za koje smatramo da su relevantni. Od uvaženih kolega tražili smo zato što postoji javni transkript, da li postoje drugi dokumenti i ako postoje, da nas o tome obaveste, tako da mi možemo da tražimo da se oni obelodane. Osim toga, ne pada mi ništa drugo napamet, ali mislim da postoje jedna ili dve stvari koje traže pojašnjenje. Mislim uopšte da je većina relativno zadovoljna što se ostalog tiče.

SUDIJA PARKER: Dakle, postoji neki posao koji vi obavljate na zahtev Odbrane?

TUŽILAC MOORE: Da.

SUDIJA PARKER: I koji će zapravo da donese rezultate što je moguće pre.

TUŽILAC MOORE: I mi i dalje vršimo pretrage u vezi s našim obavezama.

SUDIJA PARKER: Da, da. Još jedno pitanje dok još stojite, dok ste nam na raspolaganju. Ja vas pitam kakvo je stanje vaše kristalne kugle, odnosno imate li neku predstavu koliko će da traje izvođenje dokaza u ovom suđenju?

TUŽILAC MOORE: Pa bojim se da mi je kristalna kugla malo zamagljena, odnosno bila je malo u oktobru. Sada je možda malo jasnija. Ja sam razgovarao sa kolegama. Mi nastojimo da naše izvođenje dokaza napravimo tako da se bavimo konkretnim područjima, te da puštamo svedoke koji možda nisu potrebni ili koji imaju dupla svedočenja. Mislim da smo mi zajedno sa uvaženim kolegama predvideli da se

izvođenje dokaza obavi do aprila meseca. Dakle, da kraj bude u aprilu. Ali, uvažene kolege sigurno će moći više nešto o tome da kažu.

SUDIJA PARKER: Početak ili kraj aprila?

TUŽILAC MOORE: Ne znam. Ne znam, mi kažemo april. Ja se čak ne sećam da li je Uskrs u aprilu i ne znam da li to stvara problem.

SUDIJA PARKER: To znači najmanje dva meseca više od onoga o čemu smo razgovarali.

TUŽILAC MOORE: Da, ali da bih bio pravičan prema sebi, nisam shvatio da ćemo da imamo dve nedelje prekida za vreme Božića. Tako da sam to znao, ja bih zapravo organizovao posao do kraja marta. Dakle, imamo samo jedan mesec viška. Ali drugo, mislim da može da se kaže da svedoci koje smo pozvali, pozvali smo ih i ispitali za manje vremena nego što je bilo procenjeno. Šta znači, da su neki svedoci dali iskaz u kraćem roku nego što je bilo predviđeno.

SUDIJA PARKER: Dakle, svi svedoci koje nameravate da pozovete su obelodanjeni Odbrani i moguće je da ćete za neke sa tog spiska da donesete odluku da ih ne pozovete, je li tako?

TUŽILAC MOORE: Pa, skoro da je tako. Ima jedan svedok, odnosno mogu da postanu svedoci, ne veliki broj svedoka koje na osnovu unakrsnog ispitivanja i daljih obelodanjivanja dokumenta, možda ćemo ipak da damo zahtev da ih pozovemo. Još uvek vodimo pretrage, odnosno istrage u vezi s tim ljudima. Ne radi se o velikom broju. I naravno, situacija će da ostane manje-više onakva kakva je bila iznesena u pretpretresnom podnesku po Pravilu 65ter, ali kao što sam rekao, nemamo veliki broj svedoka, ali imaćemo jednog ili dva za koje ćemo da tražimo dodavanje na spisak. Naravno, nastojaćemo da isпустimo svedoke koji nam neće trebati.

SUDIJA PARKER: Hvala. Hvala, gospodine Moore. Pitanje kapaciteta Odbrane, odnosno sposobnosti da svoje dokazne predmete unese u sistem *E-Court*. Gospodine Vasiću, da li vi možete da nam kažete da li taj posao teče na zadovoljavajući način ili da li je možda već uspešno i obavljen?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam, časni Sude. Posao napreduje od onda kada smo i obećali da ćemo učiniti sve šta je u našoj najboljoj moći da nadoknadimo kratkoću vremena i vest da će se suditi po *E-Court* sistemu, koje je došlo zapravo na početku suđenja. Mislim da taj postupak napreduje. Međutim, još uvek nije dovršen i mi ćemo se truditi da on bude u potpunosti dovršen nakon pauze koju budemo imali, kako ste nam to već i rekli. No mislim da su se timovi Odbrane... da su učinili napor da se adaptiraju na ovaj sistem i da tu nema trenutno problema. Hvala. Toliko, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala vama. Pretresno veće s radošću prima i ovo šta su rekli i gospodin Moore i gospodin Vasić, iako smo pomalo zabrinuti što smo čuli procenu o

trajanju izvođenja dokaza Tužilaštva. Ali bez obzira na to, ono šta brine Pretresno veće su pripreme, kako Tužilaštva, tako i svakoga tima Odbrane i saznanje da su one potpuno već obavljene, šta bi značilo da kada krenemo da radimo posle Nove Godine, da više nećemo imati nikakvih značajnih odlaganja, niti problema u izvođenju dokaza Tužilaštva i unakrsnog ispitivanja i kasnije kada dođemo do izvođenja dokaza Odbrane ne predviđamo nikakvu dugotrajnu pauzu između završetka izvođenja dokaza Tužilaštva i izvođenja dokaza Odbrane. U nekim suđenjima se obično napravi duža pauza, najmanje nedelju dana, možda dve nedelje, ali Pretresno veće ne planira pauzu koja bi bila duža od toga. I iz tog razloga važno je ne samo da se Odbrana pripremi za unakrsno ispitivanje dolazećih svedoka Tužilaštva, nego da se Odbrana takođe pobliže pobrine za izvođenje svojih dokaza, te da ima izjave i svedoke. Dakle, da pazite na to, da to stalno imate na umu. Iz tog razloga, kako bismo se pobrinuli da se sav taj posao obavi kao i uzevši u obzir i dodatne informacije koje dobija Tužilaštvo i koje ćete vi od njih da dobijete, a posebno imajući na umu nedostatak sudskog prostora u januaru i februaru zbog obnove jedne sudnice, Pretresno veće je uvereno da bi najkorisniji način rada bio, kako bismo doveli ovo suđenje što je moguće brže do kraja, da se nastavi s ročištima u januaru, u ponedeljak, 23. januara. Mi smo imali nameru da počnemo nedelju dana ranije kada smo počeli sa suđenjem. Ali, uzevši sve u obzir šta se do sada dogodilo i uzevši u obzir sve teškoće na koje smo nailazili dok smo se navikavali na elektronski sudski sistem, te na način kako se stvari odvijaju, ta još jedna dodatna nedelja bi bila od velike vrednosti za sve. Dakle, bolje umesto da smatramo jednu nedelju izgublenu, možemo da smatramo da ćemo zapravo da dobijemo možda dve, tri nedelje ili čak i više od ukupne dužine suđenja. Mi zaista želimo da ovo suđenje bude obavljeno na adekvatan način i što je moguće brže. A to je, naravno, u konačnom interesu sve trojice optuženih, kao i svih koji rade na ovom suđenju i na Međunarodnom sudu. Dakle, sada možete da planirate i da svoje planove izvršite na osnovu ideje da će suđenje u ovom Predmetu da bude nastavljeno u ponedeljak, 23. januara 2006. godine. A mislim da će izvođenje dokaza Odbrane da bude pod dobrom kontrolom i da ćete uneti sve svoje materijale u elektronski sudski sistem, te da će do tada Tužilaštvo uspeti da vama stavi na raspolaganje stvari koje ste vi za sada tražili i koje se sada pregledaju. Da li je to svima sada jasno?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, vidim da ste vi prvi skočili na noge.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala. Izgleda da sam ja bio brži. Samo dva minuta, molim vas. Najpre bih rekao nešto u vezi ovoga šta je rekao moj uvaženi kolega Moore za ovaj predmet iz Vukovara pred Sudom u Vukovaru koji se vodi. Ja jedino se nadam da će kolege iz Tužilaštva blagovremeno proveriti da li možda svedoci koje oni nameravaju da pozovu pred ovaj časni Sud nisu već saslušani u istražnom postupku pred Sudom u Vukovaru, jer bi u tom slučaju mi mogli... po pravilima trebali da dobijemo te njihove izjave pre njihovog saslušanja. To je jedna stvar. A drugo, u vezi uputstava koje ste nam dali nakon ove pauze za nastavak suđenja, Odbrana vas uverava, kao što je to učinila i na predpretresnim konferencijama, da ćemo učiniti napore da ovi planovi rada budu ostvareni. Mi smo vam i na predpretresnoj konferenciji obećali da nećemo ići na

zimovanje, već da ćemo taj period iskoristiti da se predmeti Odbrane pripreme na najbolji mogući način. No moram da vas obavestim da iako postoji saglasnost ovih učesnika u posupku oko načina rada za vreme ove pauze i nakon pauze, kada počemo ponovo sa suđenjem, da izgleda da Sekretarijat (Registry) ima drugačije mišljenje i da oni smatraju da mi treba da odemo na odmor, odnosno na neplaćeno odsustvo, jer po odluci koju su doneli jednostavno smatraju da taj period rada koji mi treba da uložimo kako smo obećali Pretresnom veću, ne treba da bude izvršen i da ne treba da bude plaćen. Tako da sam hteo samo da upoznam Pretresno veće sa ovim problemom koji Odbrana ima po ovom pitanju o kojem smo govorili.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Vasiću. Ja vama mogu samo da predložim da skrenete pažnju Sekretarijatu na ono šta vam je Pretresno veće reklo o svojim planovima. Jedna ekstra nedelja će vam svakako pomoći u obavljanju tog posla. Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE: Ja bih hteo da iznesem dva predloga. Prvi se tiče suđenja u Hrvatskoj. Ja znam da postoji stav da Tužilaštvo može sve da pribavi i to uvek. Ja znam da uvažene kolege misle da bi bilo dobro da se traži od Pretresnog veća bilo uputstvo, bilo predlog o sadašnjim suđenjima u Vukovaru ili u Hrvatskoj i od njih tražiti da obelodane sav relevantni materijal. Ako je Pretresno veće dalo takvu primedbu, onda bi to možda moglo ekspeditivno da se uradi. To dakle onda ne bi zadržalo nikakvo unakrsno ispitivanje svedoka koji su već svedočili na nekom od tih suđenja. To je prva stvar što su uvažene kolege spomenule, a mi nismo protiv tog predloga. A druga stvar, to je nešto šta bi moglo da se obavi sutra ili u četvrtak, a tiče se više jedne administrativne stvari, a radi se o sledećem. Mi dolazimo do one faze suđenja kada imamo sve veći broj dokumenata. Po našem stavu, ako ne dobijemo nekakvo obaveštenje o vrsti dokumenata koji se predočavaju u unakrsnom ispitivanju, onda vrlo često moramo da tražimo da se dokumenti označe za identifikaciju i moramo da proveravamo njihovu autentičnost, pa ćemo morati da tražimo prekid suđenja. To nije nešto šta bismo mi hteli da učinimo, ali može da se dogodi. Dakle, ja molim časni Sude i mislim da bi bilo dobro da se sprovede ono šta se koristilo u drugim suđenjima, da nam se barem da obaveštenje o nekom dokumentu 24 sata unapred. Dakle, kako za dokumente Odbrane, tako i za naše dokumente

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, što se tiče druge stvari, mi planiramo da posle nastavka suđenja u januaru uvedemo takav postupak. Mi do sada to nismo radili zbog teškoća sa elektronskim sudski sistemom. Ali, od 23. januara to će da važi podjednako za obe strane. Dokumenti moraju da budu, odnosno obaveštenje o dokumentima mora da se pošalje 24 sata unapred. Što se tiče drugih stvari, ovaj Sud nije u mogućnosti i neće ni da pokušava da daje uputstva Sudu koji zaseda u nekoj drugoj zemlji. To kažemo sada za zapisnik u slučaju da će to da pomogne, da će nam biti drago ako budemo dobili bilo kakvu pomoć od nekog od tih sudova. Kako Odbrani, tako i Tužilaštvu, a u vezi sa postupcima koji su povezani sa ovim suđenjem. Mi, naravno, ne možemo dalje od toga da idemo. Mi ćemo, naravno, da pratimo obavezu Tužilaštva da obelodanjuje dokumente koji su na neki način ograničeni kada se radi o tim dokumentima, ukoliko ne mogu da se dobiju ili ukoliko se ne dobiju dokumenti od

nekog drugog suda, ti dokumenti ne mogu da se obelodane Odbrani. Hvala vam na ovome. Ovaj razgovor je bio koristan. Malo smo prekoračili vreme, pa se izvinjavam. Moram da se izvinem Pretresnom veću koje radi posle nas. Sada ćemo da prekinemo i nastavljamo sutra u 9.00.

Fond za humanitarno pravo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje